

Muligheter og begrensninger?

- En samling av alle de revolusjonære kreftene på et ikke-sekterisk grunnlag, kan skape et tyngdepunkt som både kan gi gamle aktivister et nytt ståsted og som kan trekke til seg nye folk. I utgangspunktet må derfor RV bli et senter for åpen debatt, der alle som ønsker et revolusjonært parti som knytter seg til den marxistiske tradisjonen, sies det i et opprop til landsmøtet,

- Jeg mener det er viktig at vi ser at mange av de problemene vi har med å bygge RV og med å få større oppslutning og innflytelse, har andre årsaker enn indre uenighet mellom ulike grupper, sier RV-lederen, Aksel Nærstad, i et tilsvarende svar.

Side 4-5

EF-manifestet godt mottatt

Terje Kollbotns utkast til EF-manifestet får god mottagelse fra det utvalget med RVerne Opprør har snakka med. Folk er fornøyd med den korte og poengterte formen i forslaget, og har mange positive kommentarer. Ideen sjølsagt er det også innvendinger og nye innspill.

Side 6-7

EF-tilpasning på budsjettene

På tross av lavere skatt og økt næringsfrihet, investerer ikke det private næringsliv i nye arbeidsplasser, og investeringene i offentlig sektor ligger også lavt, under OECD-gjennomsnittet. Årets statsbudsjett endrer ikke på dette bildet, og store ekstraoverføringer til kommunene, som kunne gitt lavere arbeidsløshet, er det ikke gitt plass til. Det er Kleppeutvalgets resept for skjerping av konkurransevnen overfor utlandet som dominerer statsbudsjettet, ikke tiltak for å redusere arbeidsløsheten og trygge folks velferd. Og bak det hele ser man EF-tilpassinga.

Side 7

Bente Volder peker på at kommunebudsjettene innebærer nye kutt i eldreomsorgen.

Konglomerat

- RV står ikke overfor problemer, men utfordringer, sier lederen av Sandefjord RV, Mette Lundby. - Vi skal ha respekt for mangfold og hva medlemmene synes og føler - uten å avkreve store teoretiske forklaringer.

- Å lage et samlende prosjekt - der de andre organisasjonene må oppløse seg - er urealistisk, sier Einar Rysjedal, nyvalgt leder av Sogn og Fjordane RV. Jeg vil at RV skal ha den plattformen den har idag, eventuelt pussa litt på.

Åge Eitungjerde ønsker et breiere RV, et reelt konglomerat, og sier at «begge de to fløyene i AKP-RV-debatten tilhører gamlegjengen som vil ha begrensa muligheter til å gjøre RV til noe nytt.

Side 11

Oscar H. Pedersen, 17 år, bosatt Oslo-øst, kontorsekretær i Rød Ungdom og medlem i sentralstyret.

Ny i Rød Ungdoms ledelse

Jeg tror at RV mange steder i landet har kontakt med revolusjonær og radikal ungdom. Mange steder er det et grunnlag for å starte Rød Ungdomsirkler leda av RVerne, sier vårt profilobjekt.

Side 2

Kronikk

Italienske tilstander?

Fra 1. januar 1993 skal Norge være en assosiert medlem av Vestunionen, som er ment å være kimen til den nye Europahæren. Forenklet kan en si det slik at en idag har på gang en splittelse innen det norske borgerskapet mellom de som er orientert mot USA og de som ser til Tyskland og Berlin for nytt lederskap. I praksis ytrer denne motsigelsen seg blant annet på det militære planet, hevder Jan Hårstad i et innlegg på

Side 8

Hva blir viktigst på landsmøtet?

Hva blir viktigst på Rød Valgalliansens landsmøte? Bildet er fra AKP's kvinnekongress for noen år tilbake. (Foto: Kjersti Botnedal)

Hva er det som er viktigst? Hva er det størst uenigheter om og viktigst å få avklart standpunktene på? Det er nettopp disse diskusjonene som vil legge grunnlaget for mye av hva som vil stå i folkus på landsmøtet. En av de viktigste oppgavene til landsmøtet er å velge en ny ledelse. Den bør gjenspeile organisasjonen, ha brei tillit og evne å lede RV framover etter de retningslinjene landsmøtet legger opp. Hvem ønsker dere inn i ledelsen? Hvordan bør den se ut?

Se side 9. Se også side 4,5,10 og 11

Bygg RV sterkt!

Når OPPRØR nå kommer ut som RVs medlems- og debattblad, markerer det et nytt skritt på veien til å gjøre RV til en selvstendig partiorganisasjon i praksis.

Samtidig starter innspurten foran landsmøtet i slutten av januar, og både dette og de neste numrene av OPPRØR vil være preget av landsmøteforberedelsene.

Hittil har forberedelsene til landsmøtet mest bestått av topp-plansutspill, dels fra landsstyret og dels fra enkeltpersoner og grupper som har ønsket å markere sine syn. Det er bra, og skaper nødvendige forutsetninger for en levende debatt, men skal denne debatten utvikles, må de lokale RV-gruppene nå inn på banen. Så langt har de så og si ikke vært synlige i debatten. Vi håper dette bildet vil endre seg i tida framover, fordi landsmøteforberedelsene på mange måter vil være en prøvstein på hvor mye liv det er i RV-organisasjonen rundt omkring i landet.

Etter hvert har nesten alle som de siste åra har deltatt i debatten sagt seg enige i å bygge RV til en selvstendig partiorganisasjon. Men når vi ser hvor vi står i dag, svært langt fra landsstyrets enstemmige målsettinger både med hensyn til medlems-tall og antall RV-grupper, er det verdt å spørre om hvor grunnfestet denne enheten egentlig er. Mange steder med lange AKP/RV tradisjoner og kontinuerlig politisk aktivitet har ikke RV-grupper, bl. a. byer som Drammen, Halden, Fredrikstad og Haugesund. En del steder hvor RV-grupper har vært stiftet, er det liten eller ingen gruppeaktivitet, bl. a. i mange bydeler i Oslo med hundrevis av RV-stemmer, og i byer som Arendal og Larvik.

Når Oslo i dag har ca. 280 medlemmer som har betalt kontingent for 1992, og Trondheim har ca. 150 (begge steder er det mange registrerte medlemmer som ikke har betalt kontingent), så reflekterer ikke det de reelle mulighetene for RV i de to byene, men sannsynligvis først og fremst en vesensforskjellig vektlegging på betydningen av å bygge RV. Det er ut fra resultatene helt klart at enigheten om å bygge RV offensivt har en helt annen tyngde bak seg i Trondheim enn i Oslo. Dette er beklagelig for Oslos del, men også for RV helhetlig sett, fordi Oslo er det eneste stedet som realistisk sett har muligheter for et mandat ved Stortingsvalget neste høst. Manglende vilje nå til å organisere RV offensivt i Oslo, kan få store konsekvenser for mulighetene til å føre en slagkraftig valgkamp neste år. Litt brutalt sagt: Hvis ikke hele det progressive miljøet i Oslo nå kaster kreftene aktivt inn for å bygge og organisere RV, kan vi sannsynligvis glemme hele stortingsmandatet.

Det er vel to måneder til landsmøtet. Oppgavene for denne perioden burde være klare: Bygg RV-gruppene offensivt, verv medlemmer og sett landsmøtet og RVs framtid på dagsorden i alle gruppene.

Pål Ravnsborg-Gjertsen

Ny i RUs ledelse

Oscar H. Pedersen, 17 år, bosatt Oslo-Øst, kontorsekretær i Rød Ungdom og nyvalgt medlem i sentralstyret.

- På hvilke områder tror du det vil være mulig å utvikle samarbeidet med RV?

- Jeg tror at RV mange steder i landet har kontakt med revolusjonær og radikal ungdom. Mange steder er det et grunnlag for å starte Rød Ungdomsirkler leda av RVere.

- Et annet viktig område er valgkampen til neste år. Skolevalgkampen har ofte vært drevet altfor tilfeldig. Mange Rød ungdommere har lyst til å delta i skoledebattene, men føler at de ikke er flinke nok. Jeg tror at et nærere samarbeid mellom Rød Ungdom og RV vil gjøre RV i stand til å lage bedre skoleringsopplegg for skolevalgkampen, og gjøre det lettere å stille de riktige kravene.

- I tillegg vil skolevalgkampen være et utmerka sted å spre revolusjonær propaganda og knytte kontakter med nye folk.

- Endel RVere rundt omkring i landet oppfatter Rød Ungdom som AKPs ungdomorganisasjon, og mer som et vedheng til RV. Hva mener du om det?

- På Landsmøtet vårt i oktober vedtok vi en sjølstendig politisk plattform og at vi ønsker å være ungdomsorganisasjonen til både RV og AKP. Jeg mener at dette vedtaket betyr at vi må få mye nærmere kontakt til RV både på lokalt og sentralt plan.

- Noen AKPer og RVere mener at Rød Ungdom raskt må ta stilling til om dere ønsker å være ungdomsorganisasjonen til RV eller AKP. Hva mener du om det?

- Jeg mener at Rød Ungdom må bestemme tilknytningsform til AKP og RV utifra hva som er best for oss, og ikke utifra hvilke inntreger som foregår i RV og AKP til enhver tid. Det kan være at Rød ungdom bør velge

Oscar H. Pedersen, medlem i sentralstyret i Rød Ungdom

den ene eller den andre på et eller annet tidspunkt. Men foreløpig er begge organisasjoner enige om de viktigste spørsmåla. Venstresida er ikke så stor at Rød ungdom kan ta stilling til alle fillekrangler og skinn-diskusjoner som foregår. Rød ungdom bør prioritere andre saker høyere.

- Hva er det viktigste å jobbe med for Rød Ungdom?

- Vi har vedtatt kampen mot EF og EØS som hovedprioritering. Og det er der vi velger å konsentrere kreftene våre. I tillegg må vi jobbe mer med politisk skoling og organisasjonsbygging. Der mener jeg at både AKP og RV har ressurser som vi må bli flinkere til å bruke.

Jo Ryste

Den norske idyllen

Etter det siste rådsmøtet i Nei Til EF er det skapt usikkerhet om hvorvidt organisasjonen fremdeles står på et kamp mot EØS-standpunkt. Både før og etter rådsmøtet har avisene vært fulle av stoff om motsigelser og spekulasjoner om splittelse.

Slik jeg ser det, er dette i hovedsak borgerskapets forsøk på å ødelegge den organisasjonen i Norge som konsekvent er imot både EØS og EF. På rådsmøtet var det ingen som mente at vi skulle slutte å gå imot EØS-avtalen. Diskusjonen gikk på om vi skulle prioritere å få den oppsagt så fort som mulig, eller om vi skulle la være å tidfeste det. den endelige uttalelsen sier at vi går inn for at avtalen skal sies opp så snart som mulig. Denne ble vedtatt med fem avholdende stemmer og ingen imot.

Mange av medlemmene i Nei Til EF er fortvila og frustrerte fordi vi ikke klarte å hindre at Stor-

tinget vedtok å melde Norge inn i EØS. Men istedet for å fortvile er det viktig å huske hvem som er fienden. Vi tror lett at fienden heter Gro Harlem Brundtland. det vi ikke må glemme er at fienden er den internasjonale monopolkapitalen. Den satses sterkt på å få Norge inn i EF-unionen, og veien til medlemskap går gjennom EØS. Det som har skjedd i Norge er et politisk statskupp. Vi kan ha problemer med å se det fordi statsministeren fremdeles heter det samme og ingen regjeringsmedlemmer er skiftet ut.

Ideene om den norske idyllen står sterkt, også blant revolusjonære. Klarer vi til fulle å ta inn over oss hva EØS-avtalen og senere et eventuelt medlemskap i unionen vil bety? Har vi forstått at vi lever i et kapitalistisk samfunn, et samfunn vi må gå inn for å styrte, ikke tilpasse oss?

Denne forståelsen er viktig også når vi skal forstå hva som skjer

innafør Nei Til EF: Det som ville gledet fienden mest, er om noen gikk ut av Nei Til EF for å danne en egen organisasjon, enten denne hadde et grunnlag at en bare skulle være imot EF eller bare prioritere kampen mot EØS. At partier lager egne organisasjoner for sine EF-motstandere er imidlertid noe anna. Om medlemmene i DNA eller Kr.F vil organisere seg, kan det være en styrke for EF-kampen.

Vi som tilhører den revolusjonære delen av fronten, har hele tida vært innafør Nei Til EF. Her prøver vi - etter beste evne - å få gjennomslag for det vi står for. Noen ganger får vi det, andre ganger er det andre som vinner. Men de motsigelsene som finnes innafør fronten er sunne. Hadde alle vært enige både om taktikken og strategien hadde det ikke vært en levende front.

Mange mener at Nei Til EF er i ferd med å utvikle seg til et parti

fordi vi tar stilling til spørsmål i samfunnet som ligger utafør det som strengt tatt har med EF eller EØS å gjøre. Dette kan bli en viktig diskusjon i tida framover. Sjøl mener jeg at Nei Til EF ikke bør ta stilling til mer enn det som er nødvendig for å forklare hvorfor det er viktig å gå imot EØS og EF. Så får de forskjellige partiene slåss seg imellom om åssen et samfunn skal se ut utafør unionen. I Nei Til EF må det være høyt under taket. Det må aldri bli noe mål at alle skal være enige, men de som velges til styret, må støtte det som er frontens plattform.

Konklusjonen på dette må være at vi som anser oss som revolusjonære, fortsatt må være innafør Nei Til EF. Vi må klare å ha to tanker i huet på en gang, nemlig at vi både skal få sagt opp EØS-avtalen og at vi skal holde Norge utafør EF-unionen.

Solveig Aamdahl

OPPRØR

Ansvarlig utgiver: Aksel Nærstad

Redaktører: Erik Ness og Pål Ravnsborg-Gjertsen
I redaksjonen i dette nr: Birger Thurn Paulsen,
Tor Otto Tollefsen
Medarbeidere: Solveig Mikkelsen, Rune Soma

Innlegg sendes til: Opprør/Rød Valgallianse
Gjøteborggt. 8, 0556 Oslo
Telefon: 02-37 14 14
og 02-38 42 50

Om å stange hodet i veggen

For å styrke kvinneperspektivet i valgkampen, har det vært holdt en del åpne møter for kvinner. Målet er at det skal slå ut i større kvinnepreg i valgarbeidet og økt kvinneoppslutning om RV. Lin Hauglund er en av dem som har vært med. Hun er ung og hun er villig til å stå på lista.

Av BirgerThurn-Paulsen

Mange damer nøler med å stå på valglista. Du er villig til det. Hva ligger bak den innstillinga hos deg?

- Damer er ikke vant til at de har noe å si. Vi er vant til at menn skal høyt opp - og sånn er det. Sånn sett er RV et speilbilde av samfunnet ellers. Vi har ord på oss for å pushe damer, vi er flinke i kjeften der, men i praksis er det ikke sånn. Det er langt igjen før vi er det vi utgir oss for å være. Det kunne vært en ide med Bøllekurs for alle RV-damene. Det må skapes et klima som gir damer oppbacking på det de kan. Det

betyr blant annet at menn må bli flinkere til å støtte damer - gi ros, ris og støtte. Men damer må også sjøl våge å se at de er noe, tørre å gjøre det, stå på lister og holde innledninger. Under forrige valgkamp ble jeg bedt om å dra og holde innledning på en av skolene. Jeg syntes det var kjempeskummelt og sa først nei. Jeg tenkte meg om, så sa jeg ja, og dro avgårde med svette hender. Da det først var i gang var det veldig stilig, og jeg fikk god respons i salen.

I forhold til at RV har mest damer i 30-40 åra, er det sikkert et problem at det ikke finnes idealer på det å være dame og lede. Gro, for eksempel er jo mann, eller ulv i fåreklær. Men med så mange stilige damer

som vi har er det jo tull at de ikke blir brukt.

- Forrige valgkamp var et tilbakeslag for kvinnene. Tror du det er blitt tøffere for kvinner nå?

- Jeg er jo ung, så jeg vet ikke så mye om hvordan det var før, sier Lin, men jeg tror nok det er vanskeligere å jobbe kvinnepolitikk nå. Først og fremst fordi vi liksom har likestilling. Jenter flest, ikke minst unge jenter ser ikke forskjellene så lett, ser ikke at det ikke er likestilling. Det pakkes inn i ull samtidig som synet på en del saker flyttes på og mykes opp, for eksempel synet på porno og prostitusjon. Jentene i klassen min er veldig opptatt av Cindy, og ønsker seg en sånn kropp. I forhold til prostitusjon har det synet at «de vil det sjøl» bredt seg. Det er veldig utbredt blant jenter å se på alle såpe-seriene på TV, hvor kjønnsrollene er tydelig tegna. Det går an å få diskusjon rundt dette, men da må jeg provosere bevisst, for eksempel vise dem hva som faktisk selges av porno i Oslo. Så har det vel litt betydning for holdninge-

ne til unge jenter at det også er en del ex-raddis foreldre som har parkert.

- En annen sak er at vi innafor RV-AKP-RU miljøet sliter med problemet at masse mannfolk ikke stiller opp. Hva gjør damer med barn når menn ikke stiller opp? Det er ikke rart det er vanskelig å drive kvinnekamp når dette er så utbredt innafor vår egen bevegelse.

- Hva bør RV fokusere på for å få fram kvinneperspektivet?

- EF og kvinner blir en viktig sak. I argumentasjonen må vi vise virkeligheten for kvinner. Budskapet som EF-virkeligheten forsterker er at du skal ikke være aleine, du skal ikke være enslig mor, du skal ha en mann. Kvinner, jobb og lønn er viktig. Vi må vise konkrete eksempler. Jeg går på Helse- og miljøfag linje. Der er det en gutt. Maskin- og mekanikk linja har bare gutter. Det sier en del. Vi må dra fram eksempler som punkterer «drømmen» og illusjonene om kapitalismens fortrefelighet.

Det er ganske banka inn i folk at

RV er ekstremt. Det er et problem at folk venter en pakkelsøning på hvordan ting skal være, mens vi bråker og krever «hele kjøkkenet», men vi kan ikke bruke tid på å lage ferdige programmer som ikke vil være ferdige eller riktige allikevel. Det viktigste blir fortsatt å være hyl og skrik utad bevegelse, og snus og grav innover. Når det gjelder stilen vår i valgkampen mener jeg vi vil tjene på å ikke være så selvhøytidelige og død-saklige. Vi må tørre å eksponere oss sjøl, få med litt humor og sprell. Bruke gateteater, for eksempel.

Og så må vi kvitte oss med en del negative holdninger hos oss sjøl. Det er en del akk og uff og dette har vi gjort før - det nytter ikke blant oss. Vi bør heller se på hva vi faktisk har fått gjort, og med så mange stilige folk som vi har burde det ikke være noe problem. Karl Evang sa noe en gang som jeg liker veldig godt: Det nytter alltid å stange hodet i veggen, slutter Lin Hauglund.

- Stakkars Storting!

Det er Ronald Bye som sier «stakkars Storting, hvis RVs valgkamp lykkes». Det er et stykke igjen før vi kan gjøre hans ord til virkelighet. Sjansene er størst i Oslo med Erling Folkvord på førsteplass. Men hva må ta av i valgarbeidet hvis så skal skje?

Av BirgerThurn-Paulsen

På dette spørsmålet svarer Erling at kvinneperspektivet blir det aller viktigste.

- Lykkes vi ikke med å sette det sentralt, kan det for eksempel resultere i et kvinneparti. Kvinnene er hardest ramma av den rådende politikken, og det må føre til at det revolusjonære alternativet er prega av kvinners virkelighet og krav. Hvis ikke det skjer vil mange kampinstilte kvinner ta det til etterretning, noe som igjen vil splitte bevegelsens kampkraft. Det har vært arrangert flere damemøter innretta på valgkampen. Det er viktig at de fortsetter og resulterer i et kollektiv dominert av damer.

- Hvor er det vi må strekke oss i forhold til tidligere valgkamper?

- Vi må iallfall komme lenger enn å ta rituelle knebøyninger hver gang det er valgkamp. Grupper og lag har et ansvar for at det ikke blir redusert til «enda en valgkamp». Men jeg har vært rundt på en del gode diskusjoner så langt om valgkampen, og jeg stiller gjerne på flere. Vi har særlig diskutert hvordan den første revolusjonære gruppa på Stortinget

skal jobbe, for eksempel forholdet til folk, grupper og interesseorganisasjoner utafør Tinget. Det virker som det er diskusjoner mange tenner på. Erfaringa med bystyrearbeidet er slik at hvis ikke gruppa sjøl hadde sett at arbeidet utafør er det viktigste grunnlaget, ville det blitt Rådhus-intern politikk.

- Men jeg må jo si at det ansvaret har liggi på gruppa. Folk utafør har ikke akkurat sitti på nakken vår. Det virker som det kan ha noe med den inngrodde respekten å gjøre. Jeg har sett hardbarka klassekjempere få en neddempa beskjedenhets stilt overfor bystyrefolk. Så sånn sett kunne bystyregruppa til RV ha foretatt et stille kupp uten at noen hadde merka det før det var for seint. Husk på Ronald Byes ord. De betyr at han ser sprengtoffet i ei gruppe innafor med forbindelser til bevegelser utafør. Vi er de første siden 1814 som prøver å jobbe valg på denne måten.

- Er vi inne på Tinget må vi lage normer for bruk av tid og kapasitet. Hvor mange og hvem jobber heltid, hvor mye tid til å slite setene i Stortinget, hvor mye tid til å være på gata eller møte folk i organisasjoner og fagbevegelse? Oslo-representanten blir en representant for hele landet, hva betyr det? Vi må bli i stand til å velge mellom folk og møter på Tinget.

- Sjøl fikk jeg for eksempel godkjent forfall til et bystyremøte for å være på møte i streikekomiteen i Vernepleierstreiken.

- Hva med utviklinga av et valgprogram, hvordan ser du på det?

- Jeg synes vel at slike programmer lett får et «ja til lengre brød» preg. Valgkamper som har fokusert på de eldres problemer har ikke ført til forbedringer. Eldreaksjonens eget krav er øremerking av midler til eldre, men det går på tvers av politikken med rammebevilgninger. Vi

- Arbeidsstilen blir avgjørende, sier Erling Folkvord, som er den RVeren som kanskje har størst sjanse for å havne på Tinget.

er de eneste som støtter det. Og her tror jeg det viktigste poenget ligger: Å være forlenga arm for folk inn i Stortinget. Vi vil støtte slike krav fra folk og heller helle olje på bålet for å styrke folks kamp.

- Selve arbeidsstilen blir en avgjørende faktor, vi vil ikke bli mer disiplinerte ved å komme høyere opp i det parlamentariske systemet.

Av saker må vi selvfølgelig ikke glemme EF og EØS. Rune Gerhardsen ser EØS som et nasjonalt kompromiss. Erik Solheim er villig til regjeringssamarbeid med Gro. Vi må si: «Norge ut av EØS». De tar dessuten for gitt at det ikke finnes noe grunnplansarbeid og driver politikk gjennom media.

Vi gjør det motsatte. Jeg vil si at vi

har en gylden anledning nå, og vi kan gripe den. Vi må iallfall ikke ødelegge den med å bli opphengt i interne krangler. Vi må diskutere oss fram, og vi må få til sammenkomster i RV-lag og grupper, og partilag som gjør at hver enkelt får et personlig forhold til valgkampen, sier Erling Folkvord.

Opprop til landsmøtet i RV:

For et nytt revolusjonært arbeiderparti

1. Oppbruddstider Det politiske landskapet i Norge er i dag preget av oppbrudd og nyorientering. Den tradisjonelle borgerlige politiske blokken er splittet og svak. FrP er på retur. Arbeidsløsheten og krisa innenfor finansinstitusjonene rokker ved tiltroen til den norske kapitalismen, men sterke kapitalkrefter er på offensiven og etterkrigstidas «velferdsstat» står for fall.

EF-kampen og kampen mot EØS er et viktig uttrykk for oppbruddstendensene. NEI-sidas oppslutning er en direkte trussel mot borgerskapets og sosialdemokratiets politiske prosjekt; en integrering av norsk storkapital og norsk politikk i den europeiske imperialistiske blokken.

Arbeiderpartiet er i kraftig nedgang på meningsmålingene og rivningene innad i partiet er større enn på mange år. Brundtland-regjeringas markedsliberalisme og EF-tilpassing, med rekordhøy arbeidsløshet som resultat, fører til at motsetningene mellom toppsjiktet i partiet og den vanlige medlemsmassen er økende. Det er også motsetningene mellom ledelsen i DNA på den ene siden og de tillitsvalgte i fagbevegelsen/menige fagorganiserte på den andre; DNAs kontroll over den norske arbeiderklassen er i ferd med å svekkes.

SV vokser kraftig. Samtidig har Solheim-ledelsen lagt kursen mot høyre. Gamle standpunkter forlates eller vannes ut. Restene av marxismen i partiets program ryddes ut. De anti-imperialistiske holdningene har trangt tider. «Realpolitikkerne» undergraver både SVs motstand mot EF, mot EØS og mot NATO. Det knirkefrie samarbeidet mellom SV og DNA i byregjeringen i Oslo er et symbol på den økende tilnærmingen mellom de to partiene. Fellesutspillet fra Solheim og Gerhardsen er det samme. Men høyredreiningen i SV foregår ikke uten debatt og motsetninger innad. Det finnes fortsatt krefter i partiet som definerer seg som revolusjonære sosialister.

Oppbruddstendensene kommer også til uttrykk gjennom en klar radikaliserende blant ungdommen, noe som blant annet viste seg ved skolevalgene i 1990. Tilstrømmingen til radikale miljøorganisasjoner som Natur og Ungdom bekrefter bildet.

2. RVs muligheter Situasjonen

med oppbrudd og venstredreining bør være en utfordring for revolusjonære. SVs høyredreining understreker ytterligere at den politiske situasjonen skaper rom for et revolusjonært alternativ til venstre for SV, såvel i valg som i klassekampen forøvrig.

Samtidig har den klassiske kommunismen som ideologi definitivt brutt sammen, både i den sovjetiske varianten og i Kina. Partiprojektene som har vært knyttet til denne ideologien, såvel NKP som AKP, kan aldri bli noe samlende partiprojekt. Oppgaven revolusjonære står overfor i dag, er derfor å kaste kreftene inn i arbeidet med å bygge et nytt revolusjonært alternativ.

Rød Valgallianse ble for snaut to år siden fristilt fra AKP og omgjort til en uavhengig medlemsorganisasjon. Dette åpner mulighetene for at RV kan utvikles til det politiske og ideologiske senteret for fornyelse av den revolusjonære bevegelsen i Norge. En samling av alle de revolusjonære kreftene på et ikke-sekterisk grunnlag, kan skape et tyngdepunkt som både kan gi gamle aktivister et nytt ståsted og som kan trekke til seg nye folk. I utgangspunktet må derfor RV bli et senter for åpen debatt, der alle som ønsker et revolusjonært parti som knytter seg til den marxistiske tradisjonen inviteres med.

Stortingsvalget 1993 blir en viktig anledning til å profilere RV som et uavhengig parti. EF-kampens sentrale rolle i forbindelse med dette valget kan føre til utstrakt taktisk stemmegivning, og vi må derfor ha et nøkternt forhold til hva RV kan oppnå når det gjelder stemmetall. For å få fram RVs politikk og bygge organisasjonen, vil det imidlertid være riktig å stille RV-lister i alle fylker.

3. Hva må gjøres? Dersom RV skal kunne spille rollen som samlingspunkt for revolusjonære, må partiet rustes opp både politisk og organisatorisk. RV er fortsatt i alt for sterk grad preget av sin fortid som valgfront for AKP.

AKPs siste landsmøte vedtok å fortsette å bygge AKP som et «kommunistisk parti». Samtidig ønsker man også å bygge RV som et parti med allsidig praksis. Dette dobbelte vedtaket vil, dersom det følges opp i praksis, føre til at man

kanaliserer hovedtyngden av de menneskelige og økonomiske ressursene til bygging av AKP, og at RV-arbeidet blir satt i annen rekke. Dette understreker den viktige rollen dem som ikke er medlemmer av AKP må spille i oppbyggingen av RV.

En videreutvikling av RV som et sjølstendig parti krever at RV utvikler en ny prinsipp-plattform, som etter vår oppfatning må bygge på følgende hovedpillarer:

1. RV må utvikles til et arbeiderparti, prioritere kampen mot borgerskapets nedskjæring- og omfordelingspolitikk, kampen mot arbeidsløsheten og mot lønnsmoderasjon. RV må drive et seriøst arbeid i fagbevegelsen.

2. RV må være et revolusjonært parti som oppfatter den norske staten som borgerskapets stat og går inn for en sosialistisk samfunnsomveltning.

3. RV må trekke en klar skillelinje mellom revolusjonær politikk og sosialdemokrati. Det norske arbeiderpartiets ledelse framstår i dag som en viktig garantist for det kapitalistiske systemet, og som en pådriver for markedsliberalisme og EF-tilpassing.

4. RV må teoretisk bygge på en kritisk marxisme, frigjort fra arven fra Øst-Europa og stalinismen.

5. RV må ta opp i seg det beste fra feministisk og økologisk teori og erfaring og innse at en revolusjonær politikk i 90-åra krever en rekke nye svar.

6. RV må holde en høy profil i de parlamentariske organene. De spilleregler som staten setter må RV om nødvendig være villige til å bryte. RV må være ansvarlig overfor velgerne og ikke overfor systemet.

7. RV må jobbe for internasjonal solidaritet, for samarbeid mellom kjempende arbeidergrupper og folkelige bevegelser, mot imperialistisk undertrykking og alle former for rasisme.

8. RV må utvikle modeller for en sosialisme som konkret viser at man har brutt med den udemokratiske arven i den kommunistiske tradisjonen, som viser at det er mulig å organisere et samfunn uten rovdrift på natur og mennesker.

9. RV må forsvare norsk sjølrådrett mot EF og EØS-medlemskap og gå mot NATO, Vestunionen og pla-

nenne om en EF-hær, og samtidig utvikle politikk for et alternativ utafør EF og EØS.

10. RV må jobbe på en usekterisk måte overfor andre på venstresida, søke samarbeid og utvikle debatt med blant andre venstrefløyen i SV og opposisjonelle krefter i Arbeiderpartiet. RVs mål må være å bli partiet som samler alle revolusjonære i Norge.

RV må også utvikles organisatorisk. Følgende punkter er særlig viktige:

1. RV må få sitt eget medlemsblad, som både evner å lage reportasjer fra RV-lagenes arbeid og drive debatten om RVs politikk og partibygging framover.

2. RV må utvikle egne nettverk og politiske utvalg som kan samordne og inspirere arbeidet på nasjonalt nivå. Opprettelsen av et slagkraftig faglig utvalg og et kvinneutvalg er særlig viktig.

3. RV må utvikle et eget studie og skoleringsarbeid og eget studiemateriell. En egen grunnsirkel for å rekruttere og skolere medlemmer er den første oppgaven.

4. RV må reise debatten om politisk teori og strategi, også med krefter utenfor partiet. RV kan aldri fungere som et samlende alternativ uten å ta ansvar for diskusjonen om venstresidas muligheter og perspektiver.

5. RV må samarbeide med Rød Ungdom, holde kontakt og føre debatt slik at RU kan representere den politiske bredden som er nødvendig for RVs ungdomsarbeid.

6. RV må organisere eget RV-arbeid blant studentene på universiteter og høyskoler.

7. RV må ta et betydelig ansvar for arbeidet med salg og økonomisk støtte til avisa Klassekampen. RV må støtte aktivt opp om målsettinga om å gjøre KK til «venstresidas dagsavis».

8. RV må ha en ledelse som har krefter, evne og vilje til å markere partiet på riksplan. Partiet må prioritere en styrking av organisasjonen i alle ledd - bygging av lag og fylkesorganisasjoner.

9. Skal RV greie å forene det parlamentariske og utenomparlamentariske arbeidet og bygge aktive partilag, bør det vedtektsfestes at alle tillitsvalgte og talspersoner for RV skal delta etter evne i RVs grunnor-

ganisasjoner og lagsaktivitet.

10. RV må bygge på individuelt medlemskap, og den reelle makta i organisasjonen må ligge i RV-lagene. Idag fungerer RV delvis også som en organisasjon hvor sjølstendige grupper (AKP, AMG, enkelte NKPere) deltar. Det bør det være en målsetning at disse gruppene ser byggingen av RV som sitt viktigste arbeidsfelt, og at mest mulig utdrettet aktivitet foregår i RV-regi. Gruppene må ta ansvar for at de nødvendige menneskelige og økonomiske ressursene avsettes til dette.

RVs neste landsmøte, som skal holdes i januar 1993, bør ta et langt skritt framover i dette arbeidet. Undertegnerne av dette oppropet vil fram mot landsmøtet jobbe for at forslag som peker i denne retningen vinner mest mulig støtte i organisasjonen, og at debatten reises i RVs styre og lag. Vi oppfordrer alle som deler hovedlinjene i dette oppropet til å delta i dette arbeidet og ta kontakt.

Per Overrein,

Astrid Holm,

Kari Hansen,

Erling Hagen,

Solveig Mikkelsen (Sør-Trøndelag)

Rolf Utgård,

Arne Rolijordet,

Kristin Johansen,

Øyvind Sletvold,

Lars Johnsen,

Tollef Hovig,

Claus Jervell,

Ingvild Ås,

Rune Soma (Oslo)

Bjarne Berg Wik,

Ragnar Steinstad (Telemark)

Terje Kolbotn,

Aud Oppedal,

Steinar Nørstebø (Hordaland)

Alf Henriksen,

Jørn Magdahl,

Per Velde,

Anne Elisabeth Hansen,

Kjersti Kvarne,

Aud Eiken (Vestfold)

Arnfinn Rørvik (Nordland)

Åge Eitungjerdet (Sogn og Fjordane)

Finn Olav Rolijordet (Oppland)

Paul M. Gamlemshaug,

Tunne Torstveit (Aust-Agder)

Anders Ericson,

Anne Steinsland (Østfold)

Hvordan jobbe for utvikling og enhet og hvordan jobbe for splittelser

RV har fraksjonsfrihet

og det kan være en god

ting, hvis friheten blir

brukt på en fornuftig

måte. Men det stiller ganske

store krav til de som

ønsker å jobbe i fraksjo-

ner for å ivareta demo-

krati og medbestemmelse

for hele partiet.

Av Berit Jagmann

Skal et parti fungere demokratisk er vi avhengige av at visse organisasjonsmessige veier følges og at forslag fremmes åpent.

Hvis dette ikke skjer vil ulike fraksjoner utvikle seg til uoffisielle maktsentra og nettverk som opererer på tvers av partiet og lovlig valgte beslutningsorganer. Det hindrer det store flertallet av medlemmer som ikke tilhører noen gruppe å være med i beslutningsprosessene og det vil vanskeliggjøre arbeidet for lovlig valgte organ. Det er guttas maktspill og regler som legger premissene for den type arbeid. Det er derfor ikke så overraskende å se at det er den gamle «Overrein-fløyen» fra AKP og en del AMG'ere som denne gangen kaster seg ut i det jeg

vil kalle udemokratisk-fraksjonisme. Mer overraskende er det at de har fått med seg oppgående jenter på løpet.

Hva er det så denne fraksjonen har gjort som jeg mener fungerer udemokratisk og splittende. Det er ikke det at de har hatt møter og vedtatt utspill, så langt er alt greit. Det er måten de behandler det de har vedtatt på som er problematisk. Det har en stund sirkulert et opprop rundt til forskjellige utvalgte personer i RV, en av disse «heldige utvalgte» tok kontakt med RV-ledelsen for å høre om vi kjente til dette. Det gjorde vi ikke. At oppropet også var sendt KK/Opprør uten at vi hadde fått det gjør ikke saken noe bedre. Blant de som har skrevet under på oppropet

var også to AU-medlemmer. Disse har ikke sagt et ord om dette på AU-møter eller ved andre anledninger. Hva er grunnen til denne hemmeligholdelsen? En ting er sikkert, det skaper mistenksomhet, splittelse og er udemokratisk.

Hva kunne så vært gjort isteden? De to AU-medlemmene burde isteden ha tatt det opp i AU med en gang, og foreslått det sendt ut til debatt. Fraksjonsledelsen burde ha sendt oppropet til RV-ledelsen når teksten var klar, eventuelt med beskjed om at de ønsker å få på flere navn. Vi ville sørget for distribusjon til hele partiet.

Det er få saker i oppropet det er uenighet om, så hvis målsettinga var å få gjennomslag for innholdet så

har framgangsmåten vært uklok. Hvis målsettinga derimot har vært å styrke fløyendensene i RV og å skaffe sin egen fløy større makt og innflytelse så blir framgangsmåten ihvertfall forståelig, om enn ikke klokere.

Som jeg skrev innledningsvis, fraksjonsfrihet er en frihet som må brukes under ansvar hvis en ønsker seg en åpen demokratisk og levende organisasjon hvor alle kan få være med i beslutningsprosesser og hvor de ledende organ skal kunne være ledende.

Hvordan skal RV utvikles?

– Jeg vil allerede med en gang slå fast at jeg ikke tror det er uenigheter om de viktigste oppgavene og måla framover som er det største hinderet for å utvikle RV nå, men at oppgavene i seg sjøl er vanskelige å løse. Det gjelder spørsmål som hvordan vi skal doble medlems-tallet og bygge RV-grupper i alle kommuner der vi har stilt lister, hvordan vi skal utvikle et slagkraftig faglig arbeid, og hvordan vi skal styrke oss som et kvinneparti.

Av Aksel Nærstad

Jeg vil her legge fram noen synspunkter på hvordan RV bør utvikles videre. Jeg vil også kommentere det oppropet som står et annet sted i dette bladet.

Hva slags parti skal RV bli?

Landsmøtet bør endre paragrafen i vedtektene som begrenser RVs virksomhet til valgkamp og arbeid i og i tilknytning til parlamentariske organ. RV må utvikles til et parti som jobber på alle de viktigste områdene av klassekampen. Hovedtyngden av arbeidet må ligge i det utenomparlamentariske arbeidet, og arbeidet i kommunestyre, fylkesting og senere Stortinget må knyttes nært sammen med det.

RV bør samle alle revolusjonære i Norge. Nå er det en særlig utfordring å vinne opprørske ungdom og de mest radikale av dem som støtter SV i tillegg til å få med dem som nå støtter RV. Hovedtyngden av RVs medlemmer bør være folk som bare er organisert i RV, men vi bør ikke presse på for å fjerne mulighetene til å være med i andre grupper og partier samtidig dersom de ikke stiller konkurrerende lister til valg. Tvert i mot bør vi satse på å vidreutvikle RV til en ny type parti i Norge der det er legalt og positivt at det dannes grupper på kryss og tvers for å drive fram arbeidet eller for å ivareta spesielle interesser. I dag er det AKP, AMG og tildels NKP som er organiserte partier og grupper som jobber i RV. Om faglig-aktivister i SV vil gå ut av SV og inn i RV, men ser behovet for egen organisering, så velkommen. Hvis revolusjonære i Natur og Ungdom vil gå inn i RV, men ser behovet for å lage ei gruppe

av «unge grønne opprørere», så sett i gang. Utviklinga i RV vil avgjøre behovet for egen-organisering og -aktivitet i de enkelte gruppene. Jeg mener det er galt å sette som målsetting at RV skal bli et parti uten organiserte grupper og tendenser.

Vi må legge stor vekt på arbeidsmetodene i RV. Vi skal være de undertrykte parti, og vi må utvikle arbeidsformer og en stil i partiet som gjør at de også preger partiet. Vanlige arbeidsfolk og kvinner må bli store og stolte i partiet, ikke føle seg undertrykt og holdt nede også i partiet. Uenigheter og ulik kultur og bakgrunn i ulike fløyer og grupper kan lett utvikles til skarpe motsigelser som river opp organisasjonen og sliter folk ut. Vi må klare å utvikle en partikultur der forskjellene blir en berikelse og stimulans til utvikling. Her har vi mye å lære av Bøllekursa og Stå Sammen-kursa. Vi bør kjøre dem i hele RV og utvikle egne kurs for å utvikle partikulturen.

Vi må ta mål av oss til å øke oppslutninga om RV til 3-5 prosent i løpet av 90-åra. Oslo-resultatet på 4,5 prosent og steder som Odda på 8,9 prosent ved siste kommunevalg viser at det bør være mulig. Med høy-reutviklinga i SV er det rom for at et revolusjonært parti som RV får en slik oppslutning.

Politisk linje og praksis er avgjørende.

Det er gjennom å utvikle de politiske linjene og gå i spissen i praksis i de viktigste politiske spørsmåla for folk flest at vi vil kunne vinne oppslutning. Vi må være dem som har de beste analysene og linjene i kampen mot EF og EØS, og vi må være aktivistene som går i spissen.

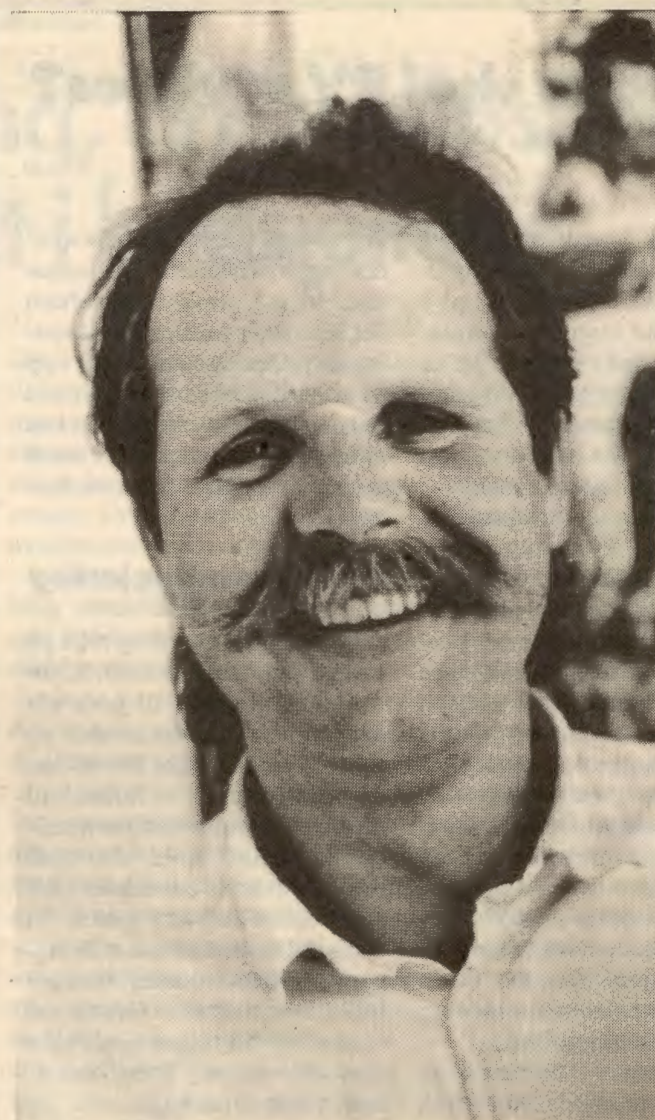
Sånn er det på de andre viktige spørsmåla også. Nå må ta mål av oss til å utvikle analysene og stå i spissen for kamp på følgende områder i tillegg til EF/EØS:

- Arbeidsløshet, sysselsetting og angrep på arbeiderklassens rettigheter; faglig arbeid.
- Offentlig velferd/økonomi (eldreomsorg, helse, skole, barnehager...)
- Kvinneundertrykking/kvinnefrigjøring
- Miljø; både de konkrete problemene i Norge, linjer for et miljøsamfunn og forholdet mellom miljø og utvikling.
- Rasisme og innvandring/asylpolitikk.
- Analyse av verdenssituasjonen og kamp mot imperialismen.
- Diskusjoner og analyser om kapitalisme, sosialisme, alternativer til dagens samfunn og politikk.

Vi har mye kunnskap og mange personer som leder kamper og arbeid på disse områdene. Med det som utgangspunkt må vi gå videre bl.a. ved å lage felles kampanjer, bygge opp nettverk og utvalg, synliggjøre arbeid som drives lokalt, og trekke mye av det som enkeltmedlemmer gjør, inn i RV slik at det blir en del av partiets arbeid og forbindes med RV.

Organisatorisk arbeid er viktig.

Vi klarer ikke utnytte de mulighetene vi har i dag fordi vi driver et for dårlig og usystematisk organisatorisk arbeid. Vi er ikke i en situasjon der vi kan øse inn av økt oppslutning. Det krever hardt arbeid å hente inn resultater. Vi hadde som målsetting å få 110 grupper og 3000

Aksel Nærstad er leder i RV

medlemmer i løpet av året, men når ikke opp til mere enn toppen 2/3 av det. Det er ikke fordi målsettinga var urealistisk, men fordi ikke nok folk har brukt nok timer på å oppfylle den. Det er for få folk som er diskutert med om de vil bli medlem av RV, og det er reist for lite både fra fylkesledelser og sentralt til de plassene vi satser på å bygge grupper. Vi har ikke et bygd opp et organisasjonsapparat eller diskutert oss fram til retningslinjer for å klare denne oppgaven. Landsmøtet bør bli et viktig skritt for å satse på medlemsverving og organisasjonsutbygging. Det må også utvikles tettere kontakt mellom RV sentralt, fylkesledelser og lokalgrupper både gjennom reising, konferanser og telefonmøter.

Økonomisk fundament.

RV har en velordna økonomi, men altfor lite ressurser i forhold til de oppgavene vi har satt oss. Det er nesten ikke penger til å holde konferanser, det er bare to stillinger sentralt og så si ikke muligheter til å kjøpe fri folk fra jobb i fylkene. Vi trenger folk som kan jobbe på heltid med å reise til grupper og bygge nye grupper, vi burde hatt en faglig sek-

retær og kvinnepolitisk sekretær på heltid, det burde vært mere rom for å arbeide i forhold til media sentralt, de største fylkene burde hatt en eller flere personer som kunne jobbe for RV på dagtid, gruppene burde hatt økonomi til å lage mere løpesedler o.l., vi burde samle grupper og folk med spesialkunnskaper til konferanser, vi burde bygge ut datanettverk og fax-nettverk. Vi bør ta sikte på å doble RVs inntekter i løpet av to-tre år gjennom medlemskontingent, frivillige bidrag, lotteri, innsamling o.l. for å klare en del av dette. Landsmøtet bør legge opp til å skape et slikt økonomisk fundament.

Hvem satser vi på?

Vi må jobbe bevisst med politikk og tiltak for å nå de gruppene og personene vi ønsker å satse på. Vi klarer ikke å jobbe overfor alle dem vi ønsker samtidig og ikke alle steder kan eller bør prioritere det samme, men organisasjonen må til sammen satse på:

* **Ungdommen:** Det viktigste må være å støtte opp under og hjelpe Rød Ungdom. Vi må satse på å

forts. neste side →

En kommentar til forslag til RV-plattform

Først vil jeg si at det er veldig bra at medlemmer diskuterer og lager forslag for å utvikle RVs politikk. Det er det alt for få i dag som gjør, så all ære til Per Schancke og Anders Ekeland for det.

Av Gunnvald Lindset
(landsstyremedlem og leder i Nordland RV)

Når det gjelder selve forslaget, så har jeg ingen problemer med å slutte meg til store deler av det. Men så vidt jeg kan se, står det mesteparten av dette i RVs nåværende program i de to første kapitlene «Bærebjelker i RVs politikk» og «En sosialisme verden ikke har sett». Derfor er jeg usikker på om det er meningen å erstatte disse kapitlene med en bearbejdet versjon av dette forslaget. I min videre kommentar går jeg ut fra at det er hensikten.

Jeg har en del konkrete forslag til mindre endringer til flere av punkte-

ne, men det lar jeg ligge i denne omgang. Nå vil jeg kort kommentere det jeg er politisk mest uenig i, nemlig deler av punkt 4 om RVs sosialisme og østeuropeisk sosialisme.

Jeg synes forslaget gjør dette alt for enkelt, og behandler det på en feil måte. Det er viktig at RVs plattform tar avstand fra de forbrytelser og overgrep som har skjedd i sosialismens og kommunismens navn, men jeg mener det er feil å sause sammen Øst-Europa, AKP, NKP, SV og stalinisme/maoisme på denne måten. Etter min mening er det stor forskjell på Kina under Mao og for-

holdene i Øst-Europa både under og etter Stalin. Det betyr selvsagt ikke at jeg mener at det ikke var både undertrykking og overgrep mot folket under Mao. Men maoismen har bl.a. betydd mye for å skape et nytt verdensbilde for svært mange, med folkemassene og kampen i den 3. verden som sentrum. Samtidig var sosialismen i Kina sterkt preget av den sovjetiske modellen, men bl.a. mangel på demokrati og et allmektig, statsbærende parti som smeltet sammen med statsapparatet. Hvis vi skal si noe konkret om dette så må det gjøres skikkelig, og da krever

det langt større plass enn det forslaget legger opp til.

Det viktige, etter min mening, er å si noe prinsipielt om vårt syn på den type sosialistisk modell som ble utviklet, og hvilke grunnleggende svakheter som vi mener den hadde. Vi må selvsagt også si noe om de viktigste sidene ved den sosialisme vi vil ha.

Konkrete endringsforslag får jeg komme tilbake til senere. Ellers vil jeg be forslagsstillerne begrunne hvorfor de vil ha dette istedenfor å forbedre de to første kapitlene i det nåværende programmet.

Hvordan skal RV utvikles?

...forts. fra s.4

bygge Rød Ungdom-lag flest mulig steder. Stortingsvalgbeidret må innrettes spesielt på å bygge ut Rød Ungdom på skolene. I tillegg må vi legge opp en offensiv for å bygge ut RV-grupper på universiteter og høyskoler. Til nå har det bare vært gjort noen spede forsøk, mens vi trenger en samordna større satsing.

*** Arbeiderklassen:** Når vi tar mål av oss til å være et arbeiderparti, må det bety mere enn programformuleringer. Vi må jobbe med de sakene som spesielt angår arbeiderklassen, vi må satse på å bygge opp det faglige arbeidet, og vi må satse spesielt på å rekruttere arbeidsfolk. Oppsummering av arbeidet på de industristedene der vi står sterkt og på noen viktige store kvinnearbeidsplasser, er noe av det vi raskt må gjøre. Det bør settes igang en øremerka innsamling til å ansette faglig sekretær.

*** Kvinner:** Politikken og arbeidet vårt er i altfor sterk grad «kjønnsnøytralt», og dermed bidrar det til å opprettholde kvinneundertrykkinga og til å usynliggjøre kvinner. Vi har i mange år sagt at vi må styrke kvinneinnrettinga, men ikke fått til så mye. Vi må drive fram både diskusjoner om dette og ta organisatoriske tiltak; egne kvinnegrupper, diskusjoner blant menn, bøllekurs for RV-kvinner, prioritering av saker. Sør Trøndelag har vært ansvarlig for å få igang ei kvinnegruppe og sette i gang en del tiltak for å styrke kvinnearbeidet. Det bør oppsummeres hvorfor de ikke har klart å gjøre noe med det.

*** Innvandrere og flyktninger:** Vi har for få svarte i RV. Folk fra andre land og kulturer sitter med kunnskaper vi er avhengige av, og de kan utgjøre ei viktig kraft i den revolusjonære bevegelsen her i landet. Det er store muligheter for å få mange med om vi satser. De innvandrere og flyktningene som er med i RV må trekkes aktivt med i å utvikle dette arbeidet.

Satse på stortingsvalget

Vi er i en vanskelig politisk situasjon foran valget, men jeg mener vi bør satse det vi kan på å få Erling Folkvord på tinget. Klarer vi det, har vi gått et langt skritt fram. Men det vil kreve en beinhard satsing både arbeidsmessig og økonomisk. Bare om vi står godt samla bakom satsinga, kan vi kare det. I fylkene utenom Oslo må vi satse på å bruke valgkampen til å bygge ut Rød Ungdom og RV-gruppene.

Utnytte styrken vår lokalt.

Det er i lokalgruppene og delvis på fylkesplan at RV har sin styrke, ikke som et rikspolitisk parti. Vi må utnytte denne styr-

ken til å få større oppmerksomhet og innflytelse også nasjonalt. Vi må prøve å løfte fram det som skjer lokalt i det rikspolitiske bildet, og vi må legge opp til samordna aksjoner og utspill der den lokale styrken samla kan gi oss uttelling i oppmerksomhet utover de enkelte lokalsamfunna.

Bevisst synliggjøring av RV

RVere spiller en viktig rolle på mange områder, men det kommer liten grad RV til gode når det gjelder oppmerksomhet og støtte. Vi jobber også lite bevisst og amatørmessig i forhold til media og synliggjøring av partiet. Samtidig finnes det også mange glitrende eksempler i RV på hvordan det kan gjøres. Vi trenger å oppsummere erfaringene og trekke opp noen retningslinjer. En del tiltak er forsøkt satt i gang, og må følges opp; felles aksjonsdager, åpne møter, maler til leserinnlegg.

Noen kommentarer til oppropet.

Jeg er enig i mesteparten av vurderingene og de konkrete tiltakene som står i oppropet som står et annet sted her i avisa, og jeg har overfor lagt fram mine synspunkter på flere av de sakene oppropet tar opp. Derfor bare et par korte merknader.

Oppropet sier at en vidreutvikling av RV krever en ny prinsipp-plattform. Jeg ser ikke det som noe avgjørende. Jeg synes også at de punktene som strekes opp er såvidt allmenne at de ikke gir noen anvisninger om hva underskriverne mener er galt eller mangler ved RVs nåværende program. Jeg ser fram til en kritikk av programmet, og en videre konkretisering av hva vi bør stå på.

De ti punktene om organisatorisk utvikling er jeg enig i, men som sagt, er det et langt skritt fra å stille oppgavene til å ha gjennomført dem i praksis. Jeg trur også det er viktig å diskutere hva slags parti RV bør være. Jeg er sterkt uenig med dem som ønsker å få vekk grupper og tendensorganisering i RV. Blant underskriverne av oppropet er det sikkert ulike syn på det. La oss stå sammen om å gjennomføre det vi er enige om - det er nemlig så langt jeg kan se, det meste.

God mottagelse EF-MANIFEST

Terje Kollbotns utkast til EF-manifest (se Opprør nr. 6) får god mottagelse fra det utvalget med RVere Opprør har snakka med.

Av Rune Soma

Folk er fornøyd med den korte og poengterte formen i forslaget, og har mange positive kommentarer. Men sjølsagt er det også innvendinger og nye innspill.

Magnhild Folkvord, Oslo RV:

- Forslaget legger vekt på at EF-kampen skaper nye allianser, og dette er etter min mening svært viktig. Det politiske grunnlaget folk sier Nei på forteller at mange av de "gamle" partigransene er gammeldags. For mange er et Nei til EF et Nei til hele den kapitalistiske vekstpolitikken.

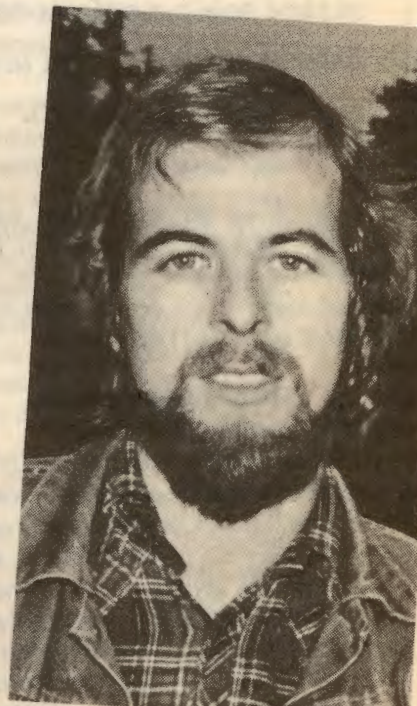
EF-kampen setter spørsmålene på spissen og tvinger folk til å ta stilling til samfunnsutviklinga. Dette ser vi for eksempel i Senterpartiet, der EF-kampen har radikaliseret deler av medlemmene. På sikt kan jeg ikke se noen annen løsning enn at Senterpartiet enten spilttes eller konsoliderer seg på en mer radikal politikk.

- I denne situasjonen med nye allianser har en oppgående venstreside en historisk sjanse.

- Særlig ser vi disse prosessene blant kvinnene. EF-motstanden står

EF-motstanden står sterkere blant kvinner enn blant menn, sier Magnhild Folkvord. (Foto: Ola Sæther)

Den mangelen som umiddelbart slår meg, er en drøfting av kvinnes stilling, sier Gunvald Lindseth.

sterkere blant kvinner enn blant menn, kvinnene er mindre bundet i gamle former og mer åpne for nye allianser. Det er også kvinnene som rammes hardest av EF - der ligger det et potesiale for motstand. Terjes forslag legger stor vekt på arbeiderklassen, men sjøl om kvinnene nevnes, mangler kvinneperspektivet. Og i denne sammenheng kan vi ikke bare snakke om arbeiderkvinnene. Bevegelsen blant kvinnene har et breiere klassemessig grunnlag - i alle fall breiere enn dem som sjøl oppfatter seg som arbeidere.

Gunvald Lindseth, landstyre-medlem i RV fra Nordland:

- I arbeidet med en studiesirkel for Ungdom mot EF lokalt, blei det helt klart hvor viktig det er at RV konkretiserer hva som er vårt alternativ til EF og EØS. Terjes forslag til manifest er et godt utgangspunkt; det er kort, oversiktlig og konkret.

- Den mangelen som umiddelbart slår meg, er en drøfting av kvinnes stilling, både i forhold til RVs generelle politikk og konkret i forhold til EF/EØS. Videre synes jeg forslaget punkt om privatbilisme (punkt 8) er i snaueste laget.

Hva slags manifest trenger RV?

Av Siri Jensen

Hovedlinja i utkastet «Ny kurs for Norge utafør EØS og EF» er å sette RVs syn på hvordan samfunnet burde være organisert opp mot den økonomiske og politiske utviklinga i EF, og det sies mye fornuftig om det.

Denne måten å gjøre det på er likevel problematisk, først og fremst fordi manifestet ikke sier noe om hvem som er fienden og hvor hard kampen blir. Derfor kan det gi inntrykk av at utenfor EF/EØS er det mulig og greit for Norge å føre den politikken RV ønsker. På tross av forbehold om at det forutsetter «etterkvart djuptgående politiske og økonomiske maktendringar i Norge.»

Hovedtrekka i utviklinga i EF preger også Norge, i mindre omfang og langsommere tempo. Norge er et lite kapitalistisk og imperialistisk land. Uansett EF/EØS eller ikke må RVs

helhetlige alternativ være et sosialistisk Norge, der arbeiderklassen og det arbeidende folket har tatt makta gjennom revolusjon.

For RV er det viktig at utenfor EF/EØS vil både betingelsene for å føre forsvarskamp mot kapitalens offensiv og for revolusjon være gunstigere. Og at selve kampen mot EF/EØS gir erfaringer og kunnskap om fienden og om oss sjøl og skaper allianser som kan føre til at flere ser behovet for en grunnleggende omdanning av samfunnet og får ideer om hvordan det kan gjøres.

Jeg mener et manifest (litt voldsomt ord, kanskje) i denne aktuelle situasjonen må få fram både RVs eget syn på framtida og samtidig understreke at Nei til EF-fronten må omfatte ulike syn på Norges utvikling utafør EF. Et Nei til EF-standpunkt skal ikke samtidig måtte være et ja til ett bestemt alternativ, hverken revolusjonært eller sosialdemokratisk, men utafør EF er valg-

mulighetene og handlefriheten større.

Det bør også gå fram av manifestet at kampen for å holde Norge utafør EF/EØS vil bli lang og hard; vi har allerede tapt en viktig skanse med konsekvenser også for motstandsbevegelsen som vi i dag ikke helt har oversikt over. Og akkurat nå ser vi sterke krefter i sving for å hindre at Nei til EF setter seg som mål å komme ut av EØS på kort sikt. Og om vi vinner kampen mot EF-medlemskap i første omgang, vil borgerskapet finne nye krokveier for å få oss inn.

RV må delta aktivt i diskusjonen om et alternativt samfunn; mange deler våre visjoner. Men det er samtidig mange i Nei til EF-bevegelsen som undervurderer makta og styrken til de kreftene som vil hindre gjennomføringa av en politikk i tråd med folkeflertallets ønsker. I EF-kampen idag er det svært viktig for RV og AKP å bidra med en mer konkret analyse av disse kreftene og

else for ESTET

- Et annet punkt som bør med et perspektivet på EF som en imperialistisk allianse under ledelse av Tyskland. Her vil RV kunne markere seg med et standpunkt som skiller oss fra de andre NEI-partiene. En av oppgavene for manifestet er jo også å markere det særegne ved RVs EF-linje.

- Det viktigste i debatten framover er etter min mening å styrke helheten i forslaget, vi må ikke bygge det ut med så mye tillegg at det mister den korte og poengterte forma.

Merete Sand, landstyremedlem i RV fra Finnmark:

- Terje har laget et godt utgangspunkt for den videre debatten, forslaget er kort; folk kan ta stilling til det.

- Men manifestet må klarere få fram hvor udemokratisk hele EF-systemet er. Hvordan beslutninger fattes i lukkede fora, og hvor liten innflytelse vanlige folk har. I det hele tatt er spørsmål om demokrati og medbestemmelse viktige for RV å gripe fatt i, vi må kjempe for et åpnere politisk system.

- Dette betyr ikke nødvendigvis at vi skal holde opp det norske systemet som noen modell; hele behandlingen av EØS-saka er jo ytterst udemokratisk. Først lover politikere at EF-spørsmålet ikke skal bli noen sak i Stortingsperioden. Deretter kjører de gjennom EØS-avtalen uten å nøle. Men det er tross alt bedre at lovene vedtas i Stortinget enn at de vedtas i EF-systemet.

- Når det gjelder punktet om privatbilismen (punkt 8) er det viktig å

huske på at i store deler av landet er bilen idag det eneste reelle transportalternativet for folk. Dessuten synes jeg at å nevne ras- og trafikksikring spesielt blir for konkret i den formen manifestet har.

Sonja D. Tinnesand, landstyre-medlem i RV fra Stavanger:

- Forslaget er i hovedsak bra. Det signaliserer at RV ønsker å invitere til en åpen debatt om en alternativ politikk, en motvekt til SV-ledelsens høyredreining og tilnærming til Arbeiderpartiet. Etter at manifestet er ferdigbehandlet i RV, må det brukes til å reise en slik debatt, både i fagbevegelsen og med SVere og menige sosialdemokrater.

- Manifestet er formulert som et slags «overgangsprogram», hvor det blir understreka at gjennomføringa vil kreve dyptgående politiske og økonomiske maktendringer og en vesentlig styrking av arbeiderklassen. Dette gir en ramme for de konkrete svarene som er viktig å ha med seg i debatten.

- To konkrete innvendinger. For det første må det komme klart fram at EF som imperialistmakt verken er verre eller bedre enn USA og Japan. Sånn som det står kan det oppfattes som om EF er den eneste store, stygge ulven. For det andre er punkt 8 (om privatbilismen) svært tynt. Sjø om det er viktig at manifestet ikke blir for langt og konkret, tror jeg at vi bør si at RV går inn for å flytte mest mulig trafikk fra fly og bil til tog, og at mest mulig av godstransporten må over fra vei til bane.

deres styrke, les fienden, og av hva det krever både å vinne kampen mot EF/EØS og virkelig å endre kurs.

Jeg vil reise spørsmålet om ikke RV trenger et manifest der RVs svar på utviklinga i EF, i større grad handler om kampene som må føres selvom vi blir stående utafør og hvem de må rette seg mot. Og kanskje istedet hete: Kampen om Norge, utenfor EF og EØS. Noen momenter (ikke ferdige formuleringer) som eksempler på hvilken retning jeg tenker:

I punkt 1: Skal Norge unngå å fortsette å spille på lag med en slik utvikling, må kampen reises mot Norges deltakelse i NATO og deres brannkorps, Verdensbanken og IMF.

I punkt 2: Utafor EØS/EF vil kapitalen trolig true med å flagge ut. Skal Norge bevare handlefriheten, må kampen reises for kontroll av kapitalbevegelsene, for sterkere konsesjonsbestemmelser som håndheves i praksis, og for brudd med

EMS. Å gjeninnføre slik kontroll vil bli møtt med motiltak fra borger-skapet.

I punkt 10: I behandlinga av fagbevegelsen må det også gjøres klart at kampen for faglige rettigheter og for en styrka fagbevegelse må rette seg mot DNA/LO-ledelsen som en del av maktapparatet. F.eks. har LO-ledelsen og deres taktikk vært et avgjørende hinder for å reise tilstrekkelig faglig motstand mot EØS. Og Yngve Haagensen som deltaker i Kleppeutvalget jobber aktivt for å kneble fagbevegelsen i 10 år for å styrke konkurranseevnen og markedsøkonomien. (Se eget debattinnlegg).

Lenger har jeg ikke kommet til fristen for Opprør. Men jeg håper at en slik innretning kanskje kunne forene våre langsiktige målsettinger med hva de betyr for kampen idag.

Stats- og kommunebudsjettene:

EF-tilpassing, arbeidsløshet og nye kutt i budsjettene

Av Pål Ravnsborg-Gjertsen

Med litt politisk slalomkjøring mellom forskjellige støttepartier på Stortinget, får regjeringa stortingsflertallet med seg på et budsjett, som bortsett fra små kosmetiske endringer er likt det forslaget som ble framlagt for en måned siden. Det betyr at Norge - utafør EF - er den flinkeste eleven i Europa-klassen i å tilpasse statsbudsjettet sitt til kriteriene i Maastricht-avtalen. Torstein Dahle påpeker da også i sin kommentar til Klassekampen at dette er EF-tilpassing i klartekst fra regjeringas side. Han avviser også at budsjettet er så ekspansivt som regjeringa vil ha det til, og viser til at selv om statsforvaltningens netto utestående fordringer skulle reduseres med over 100 milliarder kroner i løpet av en treårsperiode, så ville det fremdeles være nesten 150 milliarder igjen i 1996. Tall som en hvilken som helst annen stat bare kan drømme om.

I den samme artikkelen i Klassekampen påpeker Peder Martin Lysestøl at veksten i kommunal sektor, som i ei årrekke har vært på mellom 2,5 og 4 prosent i årets statsbudsjett reduseres til 1/2 prosent. Dette kommer til å bli knalltøft for kommunene, og aller hardest for fylkeskommunene som er uten egenkapital. Det siste vil blant annet ramme videregående skoler.

På tross av lavere skatt og økt næringsfrihet, investerer ikke det private næringsliv i nye arbeidsplasser, og investeringene i offentlig sektor ligger også lavt, under OECD-gjennomsnittet. Årets statsbudsjett endrer ikke på dette bildet, og store ekstraoverføringer til kommunene, som kunne gitt lavere arbeidsløshet, er det ikke gitt plass til. Det er Kleppeutvalgets resept for skjerping av konkurranseevnen overfor utlandet som dominerer statsbudsjettet, ikke tiltak for å redusere arbeidsløsheten og trygge folks velferd. Og bak det hele ser man EF-tilpassinga, som både Dahle og Lysestøl forventer vil skjerpe seg ytterligere i neste års budsjetter.

Ålesund: Nye kutt i eldreomsorgen

RV, med Bente Volder i spissen, har i løpet av det siste året tatt initiativet til, og stått i sentrum for en omfattende kamp mot de skandaløse forholdene som råder i eldreomsorgen i Ålesund (Opprør har hatt en omfattende artikkel om saken tidligere). Men budsjettet for 1993 forverrer situasjonen, selv om den kampen som er ført har fått fylket til å øke skjønnsmidlene til eldreomsorgen betydelig.

Bente forteller:- Staten sier at overføringene til kommunene er basert i at den styrkinga som eldre-milliarden betydde er videreført. Men eldre-milliarden var øremerka, mens midlene nå går inn som en del av de alminnelige rammetilskuddene til kommunen. Ifjor ble helse- og sosialsektoren kuttet med 17 millio-

ner. I år sies det at aktiviteten skal videreføres på 92-nivå, men rådmannen legger opp til ytterligere kutt på 5 millioner, og nedlegging av ett av de fire sjukehjemmene i kommunen. Dette til tross for økninga i overførte skjønnsmidler fra fylket.

I tillegg har helsesøstertjenesten brutt sammen, og lovpålagte tjenester i forbindelse med fire-åringer og skolebarn utføres ikke.

- Du beskriver en krisesituasjon. Er det noen spesielle årsaker til at budsjettet er så dårlig?

- Ja. Det er naturligvis mange årsaker, men akkurat nå er det tre årsaker som veier svært tungt. Staten har gitt korte frister for gjennomføring av kloakkrammeplanen, som krever store utlegg fra kommunen, uten at staten overfører ei krone ekstra. Fylkesmannen krever at kommunen nedbetaler et akkumulert underskudd på 80 millioner raskt, og i tillegg har kommunen store kapitalkostnader på lån som tærer på budsjettet.

- Hva vil RV gjøre?

- For det første reiser vi kampen mot nedlegging av Vegsund Sjuke-hjem, og den kommer sikkert til å få brei støtte. I bystyret kommer vi til å kreve at lovbruddene stopper, både ved å forlange en bemanning av helsesøstertjenesten som sikrer at de lovpålagte oppgavene kan utføres, og i forbindelse med Vegsund Sjuke-hjem. Vi kommer til å stille forslag om at disse sakene prioriteres foran nedbetaling av akkumulert underskudd. I tillegg kommer vi til å stille krav om at bystyret aksjonerer i forhold til staten ved å holde tilbake innbetalinger på lån til statsbanken (Husbanken og Kommunalbanken). Vi mener det vil være brei støtte for disse forslagene blant folk flest i Ålesund, fordi det er åpenbart at det er krise i helse- og sosialsektoren i byen, og fordi staten løper fra sin del av ansvaret.

Alstadhaug: Kamp for flere faste stillinger

Margit Steinholt er RV-representant i Alstadhaug kommune, og jobber for første gang med kommunebudsjettet. Til nå har det vært jobbet med foreløpige budsjetter og innstillinger fra etaten, og det har vært avholdt arbeidsmøter, men rådmannens budsjettforslag foreligger ikke.

- Til nå har vi i RV skapt mest blest omkring møtegodtgjørelser til politikere i kommunestyret og utvalg. Bortsett fra dekning av dokumentert tapt arbeidsfortjeneste har ikke politikere i kommunen tjent på vervene sine, og den nye ordninga som planlegges innført med bakgrunn i den nye kommuneloven, kommer til å koste kommunen 400 000 ekstra pr. år. Det er det samme som det ville koste å opprettholde en grendeskole i kommunen som ble nedlagt i høst. Ordninga vil gi mange politikere ekstraintekter på over 10 000 i året, og det er RV mot, forteller Margit.

- Det er høy arbeidsløshet i kommunen. Er det spesielle saker RV jobber med i den forbindelsen?

- Arbeidsløsheten er på ca. 15 prosent og blant de høyeste i landet. Mange mista jobben da Nordoffshore i Sandnessjøen ble nedlagt, og færre jobber med fiske og jordbruk. Nå planlegger dessuten både postverket og Televerket omorganiseringer som vil føre til tap av mange arbeidsplasser i kommunen, noe som RV kommer til å se nærmere på. I forbindelse med budsjettet har vi imidlertid sett konkret på en annen sak. Vi har gjennomgått etatene og funnet ut at det årlig medgår 10-12 millioner til overtid, vikartjeneste og andre korttidsengasjementer. Vi mener at minst halvparten av dette må kunne overføres til faste stillinger. Det vil gi 30-35 nye, faste arbeidsplasser, og det betyr endel i en kommune med 7500 innbyggere. Barnehagekonsulenten i kommunen har på bakgrunn av RVs initiativ sett på sin sektor, fem små barnehager, og funnet ut at det bare der kunne bli rom for 8-10 nye faste stillinger. Sentraladministrasjonen har naturligvis stilt seg negativ og henviser til fleksibilitet i organiseringa av kommunen, men har ingen konkrete svar når vi henviser til barnehagesektoren.

- Hvordan er budsjettet ellers?-

- Det er et kuttbudsjett, bl.a. på grunn av redusert skatteinngang og finanskostnader, og budsjettet legger opp til at oppgaver som f.eks. seviceboliger skal foregå i privat regi. Det vil bety at mange av dem som trenger slike boliger mest blir holdt utafør. Kort sagt: Det er nok å ta fatt i.

Nylig ble helse- og sosialsektoren kuttet med 17 millioner, forteller Bente Volder, RV i Ålesund

Kampen om Norge - italienske tilstander?

«Det internasjonale børsjoasiet har vendt alle menneskesinnets storverk til et våpen for å undertrykke arbeidsfolks vilje og har tilpasset hele deres organisasjon til å utrydde folk.»

Lenin, 12.mars 1918.

Av Jan Hårstad

I perioden mellom krigene var den herskende klassen i Norge splittet mellom de engelskvennlige og de tyskvennlige. Gjennom den andre verdenskrig fikk USA bygget seg opp som suverent ledende imperialistmakt og fram til 70-årene var det norske borgerskapet utelukkende orientert mot USA. Med tilbakegangen for USA i verdensøkonomien og Tysklands oppstigning som Europas dynamiske «Japan», begynner den norske industrien fra midten av 70-åra en akselerert integrering og samarbeid med Tyskland.

Forenklet kan en si det slik at en idag har på gang en splittelse innen det norske borgerskapet mellom de som er orientert mot USA og de som ser til Tyskland og Berlin for nytt lederskap. I praksis ytrer denne motsigelsen seg slik på det militære planet: Fra 1.januar 1993 skal Norge være en *assosiert medlem* av Vestunionen, som er ment å være kimen til den nye Europahæren. Vestunionen bygger på den fransk-tyske-aksen (hvor lenge vil den være?) i europeisk politikk hvor Tyskland er den tyngste partneren. Samtidig opprettholder det norske borgerskapet medlemskap i Nato og befinner seg da i den delikate sikkerhetspolitiske situasjonen at landet må balansere mellom den tiltagende imperialistiske rivaliseringen mellom Tyskland og USA. Denne gir seg sine tydeligste uttrykk i kampen om hvem av dem som skal ha kontrollen over Tyrkia, Jugoslavia og Italia. Det siste skal vi komme tilbake til.)

Da Stortingets forsvarskomite i september var på befarung i USA, lekket Johan Jacobsen og Kjell Magne Bondevik til Aftenposten 17.september 1992, hva som bekymret amerikanerne.

Jacobsen: «De som i den norske

sikkerhetspolitiske debatt hevder at Europa snart må klare seg på egenhånd, har ikke mange meningsfeller i USA.»

Bondevik: «Amerikanerne er bekymret for at det kan bli en organisering av militær virksomhet utenfor Natos ramme. USA ønsker intet som kan tolkes som en svekkelse av Nato, sier Bondevik og viser til fransk-tysk initiativ for at Vestunionen skal spille en større forsvarspolitisk rolle.»

Det norske forsvarsdepartementet under Johan Jørgen Holst arbeider nå på å gjøre Ola Soldat kampklar for to rivaliserende imperialistiske militærorganisasjoner utrykningsstyrker samtidig: USA/Nato Rapid Deployment Forces og Tyskland/Vestunionens Schnelle Eingriffstruppe.

Ola Soldat gjøres klar for å kjempe på imperialismens killingfields. Den tradisjonelle rollen som forsvarer av den norske, nasjonale suvereniteten (i den grad en kan snakke om noe sånt i et Nato-land) blir endret til angriper for tyske og amerikanske interesser i deres innbyrdes oppgjør om verdensmakten.

Pål Steigan og Audun Orstad skriver i Aftenposten: «Å beordre norske vernepliktige til en krig i Serbia, ville ikke bare være å delta i en imperialistisk krig. Det ville være overlatt mord på unge uskyldige landsmenn.» (29.sept.92) (Vi skulle kanskje reise den parolen at hvis det norske borgerskapet er villig til å ofre norske liv i den pågående imperialistiske nyoppdelingsprosessen, så forlanger vi at sønner og døtre til Brundtland, Stoltenberg, Holst, etc. sendes av gårde for å dø i forreste linje for Nato og Vestunionen.)

Hvordan denne på liv og død kampen mellom Tyskland og USA nå arter seg inni et strategisk viktig

Nato-land som Italia, tar et sosialistisk kvartalsskrift, International Review, opp i nr.4.92. Jeg skal gjengi mye av dette fordi det ville være naivt ikke å innse at det kan oppstå lignende og beslektede tilstander i Norge som på grunn av olje, gass og beliggenhet, er et ultraviktig land i en verdensrivalisering.

Dette skriver IR: «I virkeligheten har det amerikanske børsjoasiet ingen skrupler med i stillhet å bruke metoder som borgerskapet vanligvis henviser til som «organisert kriminalitet». Det er dette vi nylig opplevde i Italia med en serie av bombeattentat, som i løpet av to måneder kostet to antimafia dommere i Palermo og politisjefen i Catane livet. Den «profesjonalisme» som disse bombingene demonstrerte - og dette var klart for folk i Italia - at det var et statsapparat, eller deler av det, bak attentatene. Spesielt er det tydelige bevis for at de hemmelige tjenestene, hvis oppgave det er å sørge for dommernes sikkerhet, deltok i dette. Disse drapene ble briljant brukt av den nåværende regjeringen, av media og fagforeningene, til å få arbeiderne til å godta et angrep på deres levestandard for å redde den italienske økonomien.

Borgerskapets kampanjer forbinde det siste med en prosess for å «rengjøre det politiske liv og staten» («for å få en ren stat, må dere stramme inn livreima») i en periode preget av en serie korrupsjonsskandaler. Disse bombene har altså demonstrert statens impotens. Vi kan se at den nåværende regjeringen ikke står direkte bak dem, selv om visse elementer i statsapparatet er implisert. Hva vi opplever er et brutalt oppgjør mellom forskjellige fraksjoner av borgerskapet og dets statsapparat.

Og bak alt dette er det klart at det

Jan Hårstad er skuespiller

gjelder utenrikspolitiske saker. Den klikken som nettopp er blitt kastet ut av regjeringa, Andreotti og CO, var den som sto Mafian nærmest. Dette var godt kjent blant allmennheten, også at de var de mest involverte i en allianse med USA.

Det er idag ikke overraskende at amerikanerne i deres anstrengelser for å fraråde det italienske borgerskapet å legge seg på den Fransk-Tyske-Aksen, anvender seg av en av de organisasjonene som allerede har ytet dem mange tjenester tidligere: Mafian.

I 1943 mottok den Sicilianske Mafian ordre fra den berømte italiensk-amerikanske gangster, Lucky Luciano, som befant seg i fengsel, om å sørge for at USA-tropper fikk en god velkomst på øya. Som motytelse ble Luciano løslatt og dro tilbake til Italia for å organisere sigarett- og narkotikahandel.

Senere har mafian jevnlig blitt satt i forbindelse med aktivitetene til Gladio-nettverket. Dette ble satt opp under den kalde krigen i samarbeid med Italias hemmelige tjenester, CIA og Nato og P2-losjen knyttet til de amerikanske Frimurerne, med målsetting å bekjempe «kommunistisk undergraving».

Tilståelsene til de «angrende» ma-

fiosi under den store rettsaken i 1987, organisert av dommer Falcone, demonstrerte tydelig det stilltende samarbeidet mellom mafian (Cosa Nostra) og P2- losjen.

Av den grunn kan ikke de seineste bombeattentatene bare forbindes til de innenrikspolitiske problemene, men må sees på som en del av USAs aktuelle offensiv som tar i bruk disse metodene for å sette press på Italia - som er av avgjørende strategisk virksomhet - for ikke å bryte seg ut av deres «beskyttelse».(sitat slutt)

Hva var det Paul Chaffey sa i Aftenposten 23.juni 1992? «Vi har jo også en avtale med Tyskland om marinestøtte. Dette er defensive tiltak, og det ser jeg på som uproblematisk.»

Norge er naturligvis ikke Italia, men hvis noen blir forledet til å tro at de politiske kampene 1) mellom det norske borgerskapets tyske og amerikanske fraksjon og 2) mellom stormaktene Tyskland og USA om hvem som har hegemoniet, («beskytter») Norge, blir mindre brutale og harde, lever de i et selvbedrag og i en drømmeverden. Vi som befinner oss i den marxistiske tradisjonen, får ruste oss med motet å se sannheten inn i hvitøyet hvor ubehagelig det enn er.

Med tro på framtida

Rød Ungdom har nylig avholdt sitt landsmøte.

Opprør har snakket med noen av jentene fra den nye ledelsen, Christina Brautaset Aronsen og Kaja Glenne.

Av Jorun Folkvord

hverken Kaja eller Christina har tidligere sittet i ledelsen av Rød Ungdom, men nå er de villige til å bruke både tid og krefter på det mange ser på som en miniorga-

nisasjon på venstresida.

- Jeg mener at Rød Ungdom kan utrette noe, og jeg har lyst til å bruke kreftene mine på noe jeg mener er fornuftig,- sier Christina. Hun mener at noe av det viktigste med Rød Ungdom er at det setter ting i en større sammenheng. - Det viser at rasisme, kvinneundertrykking, miljøproblemer og alt annet henger sammen, sier hun.

Marxisme er viktig

Ingen av jentene har noe problem med å forsvare at Rød Ungdom bygger på marxisme. - Hver eneste dag ser vi jo beviser på at kapitalismen ikke fungerer, forklarer Kaja,- Vi

må ha et levedyktig alternativ, og det alternativet mener vi er marxismen.

På landsmøtet vedtok Rød Ungdom for første gang en egen politisk plattform. - Med å vedta en egen plattform viser vi at vi kan stå på egne bein. Jeg tror også at det er lettere for RV å forholde seg til oss, når vi ikke bare bygger på AKPs prinsippprogram, sier Christina.

Men landsmøtet var mer enn bare plattformen, vil Kaja ha med. Det var en veldig positiv stemning, vi fikk jobba fram mye både politikk og konkrete planer.

Både Kaja og Christina er optimistiske, og mener at planen som

ble laget på landsmøtet både er realistisk og veldig bra. Rød Ungdom har valgt å prioritere arbeidet mot EF og EØS. I den anledning vedtok de også en egen EF-plattform.

Plattformen skal være både et arbeidsdokument for Rød Ungdom, samtidig som det forteller endel om hva RU mener. Spesielt viktig mener jentene det er at Rød Ungdom ser EF ikke bare fra et norsk ståsted, men at de også fokuserer på 3. verden og internasjonal solidaritet.

Men jentene vil ikke bare jobbe mot EF. - Det er viktig at vi ikke glemmer jentekampen oppe i alt det andre, sier Kaja. - Det er mange unge

og tøffe jenter i Rød Ungdom, og vi vil jobbe for at jentekampen prioriteres. Og man trenger ikke være RØUer for å forstå at det er viktig!

Landsmøtet viste også at Rød Ungdom er en ung organisasjon, både når det gjelder medlemmenes alder og hvor lenge de har vært med. Det trengs mye arbeid både når det gjelder studier og organisasjon, forklarer Kaja. - Det er viktig at vi blir godt kjent med grunnlaget vårt og at vi får organisasjonen til å fungere som en helhet.

Ellers ser jentene lyst på framtida. De tror ikke Rød Ungdom på noen måte er på vei ut. - Rød Ungdom seiler i medvind, smiler de.

Organisajonsarbeid i Sør-Trøndelag

Organisasjonsarbeid.

Finnes det noe mer traue og uinspirerende? Et arbeid flittige idealister utfører av rein og skjær plikt, og som man aldri ser de helt store resultatene av. Papirmøller, telefoner, frimerkeklistring. Er det mulig å få noe interessant ut av denne typen arbeid?

Av Solveig Mikkelsen

Faktisk var det nettopp organisasjonsarbeid Sør-Trøndelag RV gyvde løs på etter sitt årsmøte i mars. Andre viktige oppgaver - som alltid står i kø - ble midlertidig skjøvet til side til fordel for en omfattende organisasjonsundersøkelse. Ulike sider ved RV som med-

lemsorganisasjon ble kartlagt og resultatene systematisert. Og ildsjelene som dro i gang arbeidet ble re- vet med etterhvert som undersøkelsen ga både overraskende og glede- lige resultater.

Nytt parti

- Etter siste årsmøte sto vi nær- mest på bar bakke, forteller Kari Hansen, leder for RV i Sør-Trøndelag. - Det nyvalgte styret skulle lede et parti vi knapt visste hva var. Mange av de som ville jobbe i RV hadde brutt med AKP, og vi hadde kontakt med en rekke enkeltpersoner som vi egentlig ikke visste så mye om. Hva forventet de av RV og hva ønsket de sjøl å bidra med? Vi var rett og slett nødt til å skaffe oss en oversikt over medlemsmassen for overhodet å kunne bygge opp RV.

- Vi sendte ut brev til alle medlem- mene, der vi ba dem svare på en rekke spørsmål, sier Per Overrein, en av drivkreftene bak organisasjons- undersøkelsen og nestleder i Sør- Trøndelag RV. - Vi hadde 130 regis-

trerte medlemmer på dette tids- punktet og de færreste hadde betalt kontingent. Vi sendte ut brev til 157 personer og ønsket svar på hvor ak- tive de ønsker å være, hvilket parti- lag de vil tilhøre, om de vil betale støttekontingent (fast månedlig be- løp til RV i Sør-Trøndelag) og hva de ønsker at RV skal ta opp eller or- ganisere. Vi fikk i første omgang inn 128 svar, og overraskende var det at så mange som 68 personer ønsket å være aktive medlemmer, altså med i et partilag, og at 54 personer ønsket å betale støttekontingent. Den metoden vi benyttet for arbei- det, var at et fåtall personer arbeidet systematisk over tid, og at vi fra be- gynnelsen av hadde klart for oss hva vi ønsket med rapporten. Dessuten fant vi fort ut at det ikke var nok å sende ut brev. De fleste måtte ringes opp etterpå i tillegg.

Kollektivt løft

- Organisasjonsundersøkelsen sik- ret oss et økonomisk fundament og trakk opp retningslinjer for hvordan RV i Sør-Trøndelag bør organiseres, sier Kari. - Medlemmene har bundet seg til å betale et fast månedlig be- løp på fra 50 til 350 kroner og nå er vi godt igang med å etablere parti- lag. I dag har vi seks lag i virksom- het, og to lag er på beddingen.

- Det vi fant ut mens vi jobbet med organisasjonsundersøkelsen var at folk ble beåret over å bli kontaktet. De fikk følelsen av at de betyr noe for RV og at vi har bruk for dem. Organisasjonsundersøkelsen var i det hele tatt et kollektivt løft for RV. Dette avlet igjen optimisme, folk merket at noe var på gang, at noe skjedde rundt RV. Egentlig er denne undersøkelsen uttrykk for en annen måte å tenke på når det gjelder hvor-

dan folk skal organiseres. I stedet for å slå fast overfor medlemmene hva det er viktig at de arbeider med, tok vi utgangspunkt i deres egne ønsker og behov. Medlemmene skulle få drive med det de sjøl har lyst til. Det var til og med lov å si at "jeg vil være passiv". Mange føler at de må være aktive hvis de skal være med i RV. Vårt miljø har alltid lett etter personer som kan yte hundre prosent. Nå er det også plass til passive medlemmer. Men hvis ei slik deling av medlemmene skal fungere, forut- setter det at de passive medlemme- ne også får et tilbud fra RV. Særlig er det viktig å ha et bra landsomfat- tende medlemsblad.

- Organisasjonsundersøkelsen ble et redskap for arbeidet vårt generelt, sier Per. - Undersøkelsen i seg sjøl fungerte organiserende. Parallelt med at vi skrev brev og ringte opp folk, tok medlemmene initiativ til å opprette ulike lag og tok på seg opp- gaver.

Problemene

- Vi kan ikke underslå at undersø- kelsen også avdekket en del proble- mer. For eksempel er det svært vans- kelig å opprette lag i distriktene, der det ikke er kommunestyre- representanter. Noen i distriktene var red- de for å melde seg inn i RV fordi de fryktet at alt arbeid da ville falle på dem. Andre uttrykte stor mistillit til om det var mulig å bygge opp et sjølstendig RV og tvilte på at AKP vil løsne grepet sitt på RV. Dessuten har det ikke vært noen lett jobb å få folk til å betale kontingent. De fleste ønsker å være medlemmer, men ro- ter seg ikke til å betale kontingent til tross for flere purringer.

Alle distrikt kan gjennomføre en lignende organisasjonsundersøkelse.

Partilag i RV

- 1) Miljø
- 2) Faglig
- 3) Oppvekst (barnehager, skole o.l)
- 4) Fylkesting
- 5) P14 (knyttet til huset vårt, Radio RV, RV-kafeen)

Et egen kvinnelag er under opp- retting. Innkalling er sendt ut og de første møtene skal diskutere Marilyn French's bok "Krigen mot kvinnene". Dessuten er det et sterkt ønske fra medlemmene om å opprette et eget internasjonalt/ Nei til EF-lag. I distriktene har vi et partilag i Klæbu, og det arbei- des for å opprette lag på Røros og i Selbu. Andre aktiviteter som det er verdt å nevne er Radio RV i Trondheim som sender hver dag, og RV-kafeen som er åpen hver lørdag. Barn og ungdom har også fått et eget tilbud i RV-regi ved at det er dannet ei gruppe som skal arbeide med miljøspørsmål.

Resultatene fra undersøkelsen:

Medlemstall i 1991: 127
Medlemstall i 1992: 195
Betalt kontingent 151
Nye medlemmer i 1992: 68

Ønsker å være medlem av gruppe: ca. 85
Ønsker begrenset deltakelse (eks valgkamp): 29
Ønsker passivt medlemskap: 20
Betaler støttekontingent: 45 (snitt 6000,- pr mnd)

Undersøkelsen startet med 130 personer, og er nå utvidet til å omfatte 196 personer. Sør-Trøndelag har som målsetting å ringe opp ytterligere 300 personer, som er kommet inn etter tips fra medlemmene og på grunn- lag av valglistene.

Hva blir viktigst på landsmøtet?

Av Aksel Nærstad

Alle RV-gruppene skal ha et eget medlemsmøte med landsmøtesaker der det også skal velges delegat. Mange grupper har lagt opp til at temaene som skal opp på landsmøtet, skal diskuteres på flere medlemsmøter. Hva er det som er viktigst? Hva er det størst uenig- heter om og viktigst å få avklart standpunktene på? Gruppene be- stemmer sjøl hva de vil diskutere og hva de mener er viktigst. Det er net- topp disse diskusjonene som vil leg- ge grunnlaget for mye av hva som vil stå i folkus på landsmøtet. For å hjelpe gruppene til å legge opp dis- kusjonene vil vi likevel her legge fram noen synspunkter på hva som antakelig vil bli viktigst på lands- møtet ut i fra diskusjonene så langt.

Linjer for EF-kampen videre.

Landsstyret mener at dette er noe av det landsmøtet bør legge hoved- vekta på. Et forslag til manifest sto i forrige nummer av Opprør. Viktige diskusjoner i forbindelse med det, er å se på forholdet mellom forsvar av rettigheter o.l. som er i dag og kam- pen for reformer. Det er også viktig å gå inn på hva som er mulig og ikke mulig under kapitalismen. Landmø-

tet må også streke opp noen linjer for RVs linje i kampen mot EF og EØS videre.

Utviklinga av RV framover.

Dette er den andre diskusjoner landsstyret mener bør prege lands- møtet. Landsstyret ønsker denne diskusjonen sammen med diskusjo- ner av den politiske situasjonen. Ut- utviklinga av RV må sees på sammen med hva det er behov for og mulig- heter til. Hva slags parti bør RV bli? Hvordan skal vi klare å verve flere medlemmer og bygge ut nye grup- per? Hvordan skal RV utvikle seg til å bli et sterkt arbeiderparti? Hvor- dan skal kvinneinnretninga og kvin- neprofilen styrkes? Det er noen av spørsmåla i denne debatten. En del andre spørsmål som hører inn under denne diskusjonen står også nede- for. Se også andre artikler i dette nummeret av Opprør.

* Stortingsvalget

Er det riktig å slåss for stortings- mandat i Oslo? Er det mulig? Er det riktig å stille lister i alle fylker? Hvordan stiller vi oss til standpunk- tene om at RV bør oppfordre folk til å stemme på EF-motstandere som kan bli valgt, og ikke på RV-listene? Hva skal være RVs målsettinger ut- over eventuelt mandat i Oslo? (se

vedtak fra landsstyret i Opprør nr 2/92)

* Ny plattform?

Landsstyret mener at det bør leg- ges opp til en større revidering av programmet på neste landsmøtet, og at det bør bli et mindre punkt på landsmøtet i januar. Det er imid- lertid lagt fram et forslag til ny prin- sipplattform fra Anders Ekeland og Per Schancke, og landsstyret ber gruppene diskutere både om det er behov for et slikt vedtak nå og inn- holdet i forslaget. I denne diskusjo- nen er det også viktig å få opp even- tuelle uenigheter om det program- met som gjelder. I forslaget til Eke- land og Schancke er antakelig det mest uenigheter om vurderingene av tidligere sosialistiske land, av AKP, og om RV bør definere seg som et marxistisk parti.

* Om grupper og kvotering i vedtektene.

De viktigste uenighetene om ved- tektene ser foreløpig ut til å være:

- Hva skal være grunnorganisasjon med rett til å velge delegater til års- møter og landsmøter? Skal det fort- satt være som nå at ei gruppe skal omfatte en eller flere kommuner, og at det kan opprettes lag under grup- pene (f.eks. i boligstrøk, på bedrif- ter, for spesielle tema osv)? Eller skal ei gruppe med minst 5 medlem-

mer være et sjølstendig lag slik at det kan være mange lag innenfor hver enkelt kommune?

De viktigste argumentene for at ei gruppe skal omfatte en eller flere kommuner, er at det er viktig å ha lagn som forholder seg i forhold til kommunene, og at, det begrenser muligheten for å manipulere med opprettelse av lag for å få valgt mange delegater til års- og lands- møter. De viktigste argumentene for at hver gruppe på minst fem med- lemmer skal være grunnorganisa- sjon, er at det vil stimulere til å dan- ne flere lag og sikrer alle slike lag representasjon på års- og landsmø- ter.

- Skal det være arbeiderkvotering (minst 50%) til landsstyret og på alle RVs valglistene i tillegg til det som nå er vedtektsfestet med minst 50% kvinner? Argumentene for er sjølsagt at det vil styrke RV som arbeiderparti. Argumentene mot er at det vil være helt urealistisk i mange kommuner og at det vil være en for streng begrensning ved valg av landsstyret.

* Kontingentstørrelse og forde- ling av penger.

Det ligger forslag på at det skal innføres en sentral kontingent, og foreløpig er det kommet inn to for- slag; 50 og 100 kroner. Det er også

to forslag på maksimalsatser for lo- kal kontingent - 100 og 200 kroner i tillegg til den sentrale kontingenten.

Nå fordeles RVs totale inntekter med noe under halvparten til RV- sentralt og noe over halvparten fyl- kene og kommunene. Bør forde- linga være omtrent som nå? Bør det sentrale arbeidet svekkes for å styr- ke økonomien lokalt, eller bør det brukes mere ressurser på å bygge opp RV sentralt og mindre lokalt?

Hvordan skal inntektene økes slik at vi får et bedre økonomisk funda- ment for arbeidet? Hvordan sikre 600 000 kroner til valgkampen? Hvordan bør økonomiarbeidet dri- ves videre?

Valg av ny ledelse.

En av de viktigste oppgavene til landsmøtet er å velge en ny ledelse. Den bør gjenspeile organisasjonen, ha brei tillit og evne å lede RV fram- over etter de retningslinjene lands- møtet legger opp. Hvem ønsker dere inn i ledelsen? Hvordan bør den se ut?

Det ligger foreløpig an til at det stiller opp to kandidater til lederve- vet; Jørn Magdal og Aksel Nærstad. Hvem vil RV være best tjent med å ha som leder?

Forholdet AKP- Rød Valgallianse

Et slagkraftig RV

Av Solveig Mikkelsen

I siste nummer av Opprør forsøker Erik Ness seg på den mest ufruktbare debatteknikk som tenkes kan. I stedet for å ta utgangspunkt i hva Trond Andresen og undertegnede faktisk skreiv i to innlegg i Klassekampen i sommer, setter han fantasien i sving og tolker meningene våre etter eget forogdtbefinnende. Han sier i innlegget sitt: «de vil skyve kommunistene ut av RV». Dette har vi naturligvis aldri hevdet, og siden undertegnede sjøl er kommunist blir en slik påstand absurd. For atter en gang å gjenta hva vi skreiv i innleggene våre:

I motsetning til tidligere finnes det i dag to frittstående partier, RV og AKP, som begge har som målsetting å verve medlemmer, holde studiesirkler og drive generell politisk aktivitet. Det vi ønsket å få klarhet i er at RV ikke lenger er AKP's eiendom. Siden RV har blitt et sjølstendig parti, bør ikke AKP lenger ha kontroll over RV. Dette antok vi at også AKP sjøl synes er rimelig siden partiet har godtatt å løsrive RV fra AKP. Derfor ønsket vi å få forsikringer fra sentrale AKP-ere som Solveig Aamdahl og Aksel Nærstad om at de ikke har noen ønsker om at AKP fortsatt skal kontrollere RV. Dette for å sikre at det er uavhengige RV-ere og ikke fraksjonene, hvor AKP er den største, som har styring over partiet. Årsaken til at vi ønsker ei avklaring på dette spørsmålet, har med troverdighet å gjøre. Radikale mennesker som snuser på RV vil aldri bli medlemmer av partiet hvis de føler at RV er et underbruk av AKP. Derfor ønsker vi støtte til disse prinsippene for RV:

1) Ingen som er med i noe annet parti skal

Forslag til kandidater til RVs landsstyre

Følgende opplysninger må fylles ut:

Navn
Adresse
Tlf
Hjemsted/fylke
Mann/kvinne
Yrke
Nåværende stilling

Vi vil også ha svar på følgende:

Arbeidskapasitet
Mulighet for å arbeide heltid Ja/nei
Organisatorisk tilknytning
Politisk erfaring
ekstern erfaring
Hvorfor mener du at dettopp denne personen trengs i landsstyret

Forslag sendes Grete Bull, erling Skjalgsonsgt 1A, 0267 Oslo innen

utgjøre flertallet i RV's landsstyre.

2) Lederen av RV kan ikke være medlem av noe annet parti.

Som alle ser: Dette har ingenting med «å skyve kommunister ut av RV» å gjøre. AKP-ere, i likhet med AMG-ere, er velkomne til å yte en helhjertet innsats for RV; det er rimelig at de er representert i landsstyret så lenge de jobber aktivt innafor RV, men ingen fraksjoner skal kontrollere RV.

Landsmøtet i AKP besluttet å opprettholde partiet, og vedtok parolen: «Bygg AKP». Dermed har vi kommet opp i en situasjon der to forskjellige partier bygger seg opp, prøver å rekruttere medlemmer og satser på å gjøre seg mest mulig gjeldende utad. RV og AKP har blitt konkurrenter. Dette finner vi flere eksempler på. En sentral AKP-er i Trondheim uttalte til Klassekampen at nå måtte AKP markere seg bedre fordi partiet drukner i RV. Vi ser det i form av at få AKP-ere jobber aktivt i RV, men prioriterer kreftene i AKP, og i form av at noen ser det ønskelig at RV holder lav aktivitet. I et innlegg i Klassekampen i september siterte Per Overrein et strateginotat utarbeidet av Erik Ness til arbeidsutvalget i AKP: «Det er AKP som skal bli det politiske senteret, og det skal det bli ved at vi skal vinne oppslutning gjennom jobbinga vår, og ikke ved at vi skal nekte RV-ere å gjøre ditt eller datt. AKP skal ikke dra lasset i RV, men prioritere bygging av RU og AKP. Der ingen andre gjør det, stifter AKP-ere RV, og legger det på et lavt nivå». Her kommer det klart til uttrykk hvor vanskelig det er å bygge AKP, samtidig som man skal yte full innsats i RV. Det lar seg vanskelig forene.

Vi mener derfor at hvis personer både sitter i AKP's og RV's ledelse, så kommer de i en lojalitetskonflikt. Hva skal de bygge mest, RV eller AKP? Da frykter vi at AKP-ere i mange situasjoner vil prioritere AKP's interesser framfor RV når det gjelder organisasjonsarbeid og partibygging. Vi vil ikke ha en leder som er i en slik stilling. Vi ønsker oss RV-ere (inkludert AMG og AKP) som har tru på partiprojektet RV og som med entusiasme vil hive seg inn i arbeidet for å gjøre RV til et stort og slagkraftig parti. Og vi trur at et stort RV vil redusere AKP's betydning i samfunnet ytterligere.

Vi ønsker fortsatt en debatt om de prinsippene som er nevnt ovenfor. Tidligere innlegg sto i Klassekampen 24. juni og 27. juli for de som ønsker å gripe fatt i hva vi tidligere har sagt, og som vil debattere ut fra dette. Så får Erik Ness bare fantasere videre.

Rød Valgallianse og valgkampen

Stortingsvalget

Av Bamble RV

Bamble RV vedtok følgende på medlemsmøtet 19/10-92:

- RV bør ha som særskilt mål å få stortingsmandat i Oslo (Erling Folkvord).

- RV bør stille liste i alle fylker. Et viktig argument for dette er muligheten for uttelling i ordninga med utjæmningsmandater.

- RV bør bruke valgkampen til medlemsverving, danning av nye RV-grupper, EF/EØS-motstand, utvikling av lokal RV-politi-

tikk og markering av lokale RV-kandidater.

- Et RV-mandat på Stortinget bør først og fremst fungere som en talerstol for RVs landsstyre.

v/Lars-André Tokheim
sekretær

Endringene i arbeidsmiljøloven

Arbeidsmiljøloven

Av Bygg RV, Oslo

Bygg RV har i møte 5/11 sett nærmere på endringsforslaga til arbeidsmiljøloven - «Det gode arbeidsmiljø er lønnsomt for alle». Forslagene i innstillinga er utvilsomt et stort tilbakeskritt i forhold til den nåværende loven. Bli endringene vedtatt, vil det bl.a. betyr utthuling av oppsigelsesvernet og en kraftig svekking av arbeidstidsbestemmelsene. Dette vil ikke bare ramme bygningsbransjen, men hele den norske arbeiderklassen.

Forslaget er en konsekvens av den liberaliseringa som har skjedd i norsk økonomi og er på mange måter en formalisering av tilstander som har hersket i de mest utsatte bransjer. Bygg RV kommer til å kjempe aktivt mot disse endringene og mener at dette er en sak RV må profilere seg på dersom vi mener alvor med å være et arbeiderparti.

Vi mener derfor at RV må stille seg i spissen for en kamp mot disse endringene og mener at dette er en sak RV må profilere seg på dersom vi mener alvor med å være et arbeiderparti.

Vi mener derfor at RV må stille seg i spissen for en kamp mot disse endringene og bruke store ressurser på dette. Saken kan gjerne brukes som et ledd i valgkampen, men for oss er det viktigste å hindre gjennomføringa av disse forverringene. I behandlinga av utvalgsinnstillinga har LOs representanter for en gangs skyld tatt dissens på de viktige områdene. Dette er en mulighet RV må vite å ta vare på for å gjøre kampen til hele arbeiderbevegelsens kamp.

Kleppe-utvalget

Reis forslag mot «solidaritetskontrakten»!

Av Siri Jensen, faglig leder i AKP

Sysselsettingskommisjonen la i høst fram sin innstilling om en «nasjonal strategi for økt sysselsetting i 90-årene». Hovedforslaget er et såkalt solidaritetsalternativ der fagbevegelsen skal binde seg til lønnsmoderasjon i 10 år for å bedre konkurranseevnen og gi regjeringa økt økonomisk handlefrihet. Jeg mener AKP-ere og RVerer bør slåss for at forslaget avvises og mot en taktikk som sier at vi kan godta moderasjon hvis regjeringa virkelig gjør noe med arbeidsløsheten. Saka skal opp i LOs representantskap i februar, og trolig i en eller annen form på LO-kongressen.

Her er noen punkter til begrunnelse:

* Innstillingas strategi bygger fullt og helt på markedsøkonomisk tenkning der økt konkurranseevne skal føre til økte investeringer i privat sektor og dermed økt sysselsetting. Denne linja har vært prøvd i Norge i flere år og i EF-landa i 10 år uten å andre resultater enn økt arbeidsløshet og større fattigdom.

Det fins i Norge nok av oppgaver som skulle vært løst. Arbeidsløshet er sløsing med ressurser. Staten må ta ansvar for å skaffe arbeid til alle. Det vil være nødvendig å satse på et stort antall nye varige arbeidsplasser i offentlig sektor, med ordinær lønn og faglige rettigheter.

* Innstillinga bygger ukritisk på økt økonomisk vekst og økning i forbruket, uten hensyn til miljøet.

* Kleppe-utvalgets viktigste medisin er at arbeidsfolks lønnsnivå skal ned på nivået til de landa vi handler mest med, les EF. Konsekvensen er at det er de lavest lønte i Norge (kvinner) som må ned i lønnsnivå, fordi det er dem som ligger best an i forhold til andre land.

Moderasjonslinja fører bare til at de rike blir rikere. Arbeidsfolks økonomi blir stadig vanskeligere og lønnsstilleggene blir så små at det blir umulig å heve lønna for de store gruppene av kvinner.

* Vi går mot tankene som preger innstillinga om å kutte ned på trygdene fordi de ikke i tilstrekkelig grad motiverer folk til å søke arbeid, og å legge om systemet slik at partene i arbeidslivet får større ansvar. Arbeidsløsheten skyldes ikke at folk er late og arbeidsuvillige og må motiveres sterkere, men at det ikke fins jobber. Å overføre trygdene til partene i arbeidslivet undergraver prinsippet om statens ansvar og rettighetene til dem som faller utafør arbeidslivet. I Sverige er nå syketrygden og uføretrygden blitt partenes ansvar.

* Vi går også imot forslaga/ideene om ytterligere deregulering av arbeidslivet. Større muligheter til å avtale nattarbeid, søn og helgedagsarbeid og overtidsarbeid lokalt utover lovens rammer vil i praksis mange steder bety diktat fra arbeidsgiverne. Mer bruk av midlertidige ansettelser, oppmyking av forbudet mot privat utleie av arbeidskraft og av det statlige monopolet på arbeidsformidling vil legge forholda til rette for et eget marked for såkalt atypisk arbeid. Faste arbeidsplasser erstattes med ulike typer kontrakter som har det til felles at det gir dårligere lønn og rettigheter. Svekkning av oppsigelsesvernet drar i samme retning. Kleppeutvalget (med Haagensen) anbefaler i realiteten forslaga fra flertallet i arbeidsmiljølovutvalget der LO har dissenser.

* En kontrakt slik Kleppe-utvalget foreslår vil binde fagbevegelsen til regjeringas økonomiske politikk: økt markedsstyring og deregulering av arbeidslivet. Fagbevegelsens oppgave er nettopp å slåss mot en slik politikk. Isteden tar LO på seg rollen som lønnspoliti.

* Kleppeutvalgets innstilling viser klart hvilken vei Norge vil gå med en EØS avtale og EF-medlemskap. Når en frivillig fraskriver seg alle politiske muligheter til å styre økonomien og lar markedet rå, blir det eneste som står igjen å gå løs på arbeidsfolks lønninger, rettigheter og offentlige ytelser. Slik sett er innstillinga en argumentsamling mot EØS og EF.

Neste nummer:

Produksjonen er under omlegging.
Følg med i annonse i Klassekampen
Frister for innlegg i nr. 8 er den 24. november.
Innlegg, debatt og forslag i forbindelse med Landsmøtet i Rød Valgallianse sendes direkte til RV-kontoret:
Rød Valgallianse v/Opprør-redaksjonen
Gøteborggata 8, 0566 Oslo

Innlegg i Opprør

Innsendte debattinnlegg plasseres oftest på debattsidene. Passe lengde på et debattinnlegg er ca.500 ord eller ca. 3000 tegn hvis du bruker PC. Innlegg som er lengre enn det, er det stor sjanse for at vil bli forkortet. Flere sender nå innlegg på disketter. Opprør returnerer disketten når du vedlegger returporto.

Abonnement:

Enkelt-abonnement koster 85 kroner pr.år.
Betalt til: Opprør, Gøteborggt. 8, 0566 Oslo,
postgiro 08230311944.

RV-grupper som vil at medlemmene skal få OPPRØR direkte hjem i posten, betaler 25 kroner pr. medlem.

Drømmernes parti

Av Erik Ness

Ovnspasser og geolog.

- Jeg ønsker meg at landsmøtet til RV skal utvikle politikk for å knytte sammen det utenomparlamentariske og det parlamentariske arbeidet, sier Einar Rysjedal, nylig gjenvalgt leder i Sogn og Fjordane RV.

Sogn og Fjordane RV består av følgende RV-grupper: Vågsøy, Gloppen, Nautdal, Førde, Høyanger og Balestrand. Det jobbes med å få til ei gruppe i Sogndal og Bremanger/Florø.

- Vi har noen problemer. Det ene er at de fire kommunestyrerepresentantene har jobbet veldig aleine. Vi kan dette med å holde gode innlegg i kommunestyresalen. Med få unntak er dette arbeidet ikke knyttet til det viktigste: det utenomparlamentariske arbeidet.

- For å få til det må det bygges opp RV-grupper som tar initiativ til opprop mot budsjetter, samordner og får fortgang i ulike organisasjoner og fagforeninger sitt press mot kommunestyret. Det betyr å bygge opp kollektiv i RV-gruppene i motsetning til stilen med den «heltemodige RV-representanten», sier Einar.

- Vi har et vedtak i fylket om at hvert medlem skal betale 200 kroner i året i kontingent. Det gir medlemmene opprør i posten og resten til fylket og lokalt. Det er bare to RV-grupper som har ordnet dette. Det gir lite økonomisk grunnlag, og det er et uttrykk for hvor tungt det er å fungere som fylkesledelse og holde kontakt.

Superaktivist

- Hvem er nå lederen, Einar Rysjedal, egentlig?

- I hvertfall grossist i tillitsverv opp gjennom åra - i RV, fagbevegelsen og i AKP, svarer Einar som i disse dager har vært med i AKP i tjue år. - Jeg har sittet i kommunestyret i Høyanger i to perioder, godt hjulpet av flinke varafolk. Nå er jeg 1.vara. I forrige periode satt jeg i fylkestinget.

- De to siste åra har jeg vært kasserer i Sogndal Nei Til EF (NTE), og er nå nyalgt i fylkestyret i NTE. Dessuten er jeg antakeligvis den eneste ovnspasserer i verden som er geolog. Jeg begynte på ovnshuset til ÅSV i Høyanger rett etter gymnaset. Nå har jeg akkurat kommet tilbake til ovnshuset fra distriktshøgskolen i Sogndal etter å ha studert ressurs- og miljøgeologi i tre år. Er interessert i lokalhistorie, og vi håper å få etablert et lokalt industrimuseum.

- Hva ønsker du skal komme ut av landsmøtet?

- Jeg nevnte at diskusjonen om å knytte det parlamentariske til det utenomparlamentariske arbeidet er viktig. Vi har alltid ment at folks aktivitet utenfor kommunestyrene er det viktigste. Men vi har problemer med å knytte det til vår rolle innenfor systemet.

- Det er viktig å velge en funksjonsdyktig ledelse, dvs. bygd på faktiske kvalifikasjoner. Jeg avgrensner meg mot dem som mener at AKPere gir dårlig inntrykk utad. Det er AKP som i hovedsak har sikra oppbygginga av RV og jobba for den oppslutninga RV har.

Plattform

- Det er urealistisk å lage et samlende parti-prosjekt idag. RV består av folk som har ulike ståsteder, også er med i ulike partier/grupper

og det er nye folk som har sluttet seg til RV på et løsere grunnlag. Det er det som er RV.

- Å lage et samlende prosjekt - der de andre organisasjonene må oppløse seg - er urealistisk. Jeg vil at RV i hovedsak skal ha den plattformen vi har idag, eventuelt pussa litt på.

På samme måte som vi må lære å jobbe kollektivt med sakene som skal opp i kommunestyret, og dra det utenomparlamentariske arbeidet inn i den sammenhengen, må RVerne lære seg å jobbe sammen selv om det er sånn at vi av historiske grunner er en samling mennesker som har noe ulike ståsted, men er revolusjonære, sier lokalhistorikeren og politikerne fra Høyanger.

Utfordringer - ikke problemer

- Jeg er opptatt av å se muligheter. RV står ikke overfor problemer men utfordringer. Vi skal ha respekt for mangfold og hva medlemmene synes og føler - uten å avkreve store teoretiske forklaringer, sier lederen i RV i Sandefjord, Mette Lundby.

Sandefjord fikk en bystyreprerentant for første gang ved forrige valg, Torstein Trøgstad, som fram til da i flere år hadde drevet politisk arbeid ut fra og sammen med Rød Ungdom. RV i Sandefjord fikk for første gang et styre og en organisering som eksisterer mellom valgene. Årsmøtet vedtok at kampen mot EF og EØS og bystyregruppa er de to viktigste oppgavene.

Mangfold og profil

- Vi må vise stor ærbødighet for mangfoldet i RV. Mangfoldet er ideen, og ærbødighet respekten for at folk som er med i RV, har et felles overordna mål for hvordan framtida skal se ut. På den andre siden skal vi også utvikle og få en felles forståelsesramme. Det er i den vi skal putte mangfoldet vårt.

- Uten at jeg vet noe særlig om det, tror jeg styrken til AKP er at AKP sier hva de er og hva de skal gjøre, hva som er målet. RV mangler sånne målsettinger, overordna rammer, en mål og mening som vi kan putte politikken inn i etterpå.

- I Sandefjord er det noen som er med i RV fordi det er det partiet som står nærmest Natur og Ungdom. For meg er dette et uttrykk for et ønske om å ta vare på mangfoldet, det at RV er en virkelig allianse.

- RV i Sandefjord skal ha en profil som gjør at folk kjenner oss igjen fra sak til sak. De skal kunne si «typisk RV» og kjenne oss igjen. Det er noe av målsettinga med diskusjonene. På samme måte skal vi nå begynne å selge Klassekampen igjen, selv om vi egentlig ikke har folk til det. Men vi må synes og folk skal kunne si: «Det er de som selger Klassekampen hver lørdag.»

Klima

- Det må lages et klima på landsmøtet og i RV som gjør at medlemmene kan si at dette kjennes helt feil for meg - uten at det avkreves en grundig politisk forklaring. Folk må få slippe å forsvare seg. Det er viktig å skjønne at folks standpunkter både handler om medlemmenes historie og følelser, i tillegg til det mer ordna, politiske, teoretiske grunnlaget.

- Vi må la medlemmene slippe til med begge sidene av seg selv. Det er to ulike uttrykk som

politiske standpunkter ytrer seg i, og begge skal respekteres. Det er å mobilisere medlemmene og utvikle politikk. Det er respekt.

- Jeg blir så trøtt av AKP-RV-diskusjonen. Jeg ser kanskje ikke den store motsigelsen. Er det noen som har erfaringer med front- og alliansearbeid er det jo RVerne og AKPere. Det er for dumt at vi ikke greier å dra veksler på disse erfaringene når landsmøtet skal avklare om RV skal være en allianse eller om det skal bli et mer tradisjonelt parti.

- Hva er Sandefjord RV?

- Vi er 20 medlemmer med et styre på 3. Vi har en møteplan og avholder medlemsmøte en gang i måneden. Årsmøtet vedtok lokalkontingent på 50 kroner måneden. Den er det noen som betaler bestandig, og så er det noen som ikke betaler, i tillegg til medlemskontingenten på 100 kroner i året. Det varierer med folk på møtene, sier Mette.

- Vi lurar på hvordan Sandefjord RV skal få penger til å drive politikk i Sandefjord, og om landsmøtet har tenkt å gjøre noe med det.

Drømmernes parti

- Det jobber med å forene de utenomparlamentariske oppgavene med arbeidet i bystyret. I tråd med årsmøtevedtaket jobber noen av oss for å få fart i Nei Til EF (NTE) i byen. Som en del av opptrappingen til valgkampen, er andre mer opptatt av å profilere RV som nei-til EF-partiet. Forskjellige folk jobber forskjellig, men er en del av det samme løpet.

- I innkallingene til medlemsmøtene opplyser vi om når bystyremøtene er og hva som skal tas opp. Møtene i bystyregruppa er åpne for alle.

- Vi skjønner ikke hvor vi skal få styrken fra hvis vi ikke skolerer oss og diskuterer politikk. Det holder ikke med organisering og planlegging på møtene - selv om det er viktig og må gjøres. Det som tenner folk, er når de får diskutert politikk. Min største frustrasjon som leder, er at jeg synes det er vanskelig å tenne folk politisk. Det burde vært flere enn meg som reiser på RVs EF-konferanse i november.

- RV skal være det partiet som holder drømmene til folk om et annet liv høyt oppe. De som vil være med på dette, bør bli med, avslutter Mette Lundby.

-Mangfold og bredde

Betingelsen for at jeg stilte øverst på RV-lista i Balestrand ifjor, var at jeg ikke måtte dra lasset aleine. De som sto på lista da, deltar stort sett fortsatt i RV-arbeidet etter at jeg ble valgt inn, sier Åge Eitungjerde.

Balestrand RV ble stabla på beina da vi jobbet med RV-lista ved forrige valg. Her i bygda er det ikke noe SV. RV ble ei brei samling for alle til venstre for Venstre. Vi fikk med folk som skar vekk den tradisjonelle ordbruken, sånn at vi fikk et nøkternt og skikkelig program. RV i Balestrand har med folk som sier at «jeg er egentlig ikke rød», men RV er det nærmeste. Den bredden er jeg fornøyd med.

Dugnad

- Vi har beholdt dugnadsånden fra valgkamptida. I forbindelse med utvalgsmøter (teknisk og undervisning) samles vi hele gjengen, ofte på søndager, og ofte med middag.

10-15 voksne og minst like mange barn. Prøver å sette ungene i aktivitet sånn at vi får gjort vårt og konsentrert oss. Barne-TV-timen er best.

- Får dere gjort noe?

- Sjølsagt er det glidende overganger mellom sosialt samvær og møtet. Men det må fungere sånn hvis folk skal ha mulighet til å være med, hvis vi skal holde i mange år. På denne måten kan begge ektefellene delta.

- Jeg behøver ikke å dra lasset så mye som jeg fryktet. Sitter f.eks. ikke i RV-styret, og vi har en bevisst holdning til å bruke vararepresentantene på utvalgsmøtene og i kommunestyret.

- Hva med det utenomparlamentariske arbeidet?

- Balestrand er ei lita bygd, der det ikke er mye utenomparlamentarisk arbeid og aksjoner. Men det var RVerne som dro igang Nei Til EF, og vi jobber en del med økologisk jordbruk. - Det jeg ser svartest på er at RV er så fastgrodd i en tradisjon. Tror ikke at folk som er «gamle i tralten», vil være istand til å gjøre RV til noe veldig mye annerledes enn det er idag.

- Men du er ingen nykomling?

- Nei, men jeg har representert viljen til noe nytt. Den konkrete utformingen er det de andre som står for. Det blir avgjørende å få nye fjes i ledelsen. Det er viktig fordi disse har en annen erfaringsbakgrunn, og vil derfor gjøre ting på en annen måte. Dette gjelder uansett fløyer.

- Det er en del gammelmannsholdninger hos en del sentrale AKPere. De er redd «livsverket» blir ødelagt. Da blir det vanskelig å få gjennomslag for nye ideer og forslag. Resultatet blir skyttergravsholdninger.

- Er det mulig å samarbeide videre?

- Kan ikke se at det skulle være noe problem. Noe av det viktigste er at RV må bli mer mangfoldig. RV har fram til nå vært en del av ml-tradisjonen. Framover må RV bli mye breiere. RV må bli et reelt konglomerat. Det forutsetter at døra ikke stenges igjen for den eller den gruppa, ei heller for AKP.

- På den annen side tror jeg ikke RV står og faller med AKP, og jeg mener at begge de to fløyene i AKP- RV-debatten tilhører gamle-gjengen som vil ha begrensa muligheter til å gjøre RV til noe nytt.

- Hva ønsker du deg av landsmøtet?

- Det er ikke ofte jeg siterer Lenin, men dette sitatet illustrerer noe viktig: «Enhver generasjon ungdom må nærme seg sosialismen på sin måte.» Jeg ønsker meg et landsmøte der det blir klart for alle politisk interesserte mennesker at RV er blitt noe nytt.

- Da tenker jeg på:

-nye personer i ledelsen.

-en ny plattform der stikkordene er mangfold og et klart oppgjør med den klassiske kommunismen.

-at de tradisjonelle floksklene er fjerna fra program og uttalelser.

-et RV som er tilstede i media på en helt annen måte enn nå. Klassekampen har vært ei sovepute for å komme breiere ut.

Ny leder

- Hva med valg av RV-leder?

- Jeg ønsker meg en ny leder av RV. Det beste hadde vært om begge fløyene kunne enes om en lederkandidat som ikke representerer noen fløy. Gjerne en person med bakgrunn i alternativbevegelsen. Damer i 40-årsalderen har ofte de egenskapene som trengs.

- I Klassekampen har det skjedd noe som vi kan lære av. De favner breiere og tar inn nye folk. Vi er nødt til å ta sjanser, avslutter Åge som ifølge klokka skulle ha vært et helt annet sted - nemlig på formannskapsmøtet, der han er varamann.

OPPRØR

Pa kampen

ComputerVerden

ledelsene i AKP og RV har vedtatt at Opprør for framtida skal være organ for RV alene. Alle i redaksjonen er enige om det. At dette vil medføre noen endringer i form og innhold synes rimelig.

Men, det får være grenser for hva våre abonnenter skal få i posten. I oktober fikk de faktisk bladet COMPUTERWORLD! Vårt distribusjonsselskap - som vi ellers har et utmerket samarbeid med - hadde forvekslet klistrelapper, og ut med Postverket ble databladet sendt til Opprørs glade abonnenter.

Men nå er det sånn at nordmenn er et lesende folk, et av de land i verden med størst avis-tetthet. De fleste voksne i landet leser mer eller mindre grundig minst en avis i løpet av et døgn. Sånn sett ble nok den revolusjonære skare ikke forferdet - om noe forundret.

Redaksjonen vurderer å ansette en Heltids-Klistrelapp- Ansvarlig. Kanskje er det det som må til for å sikre at Opprør ikke må konkurrere med data-aviser om privileget å fylle opp din postkasse.

Intet galt sagt om Computerworld. Vi oppfatter på ingen måte Computerworld som seriøs konkurrent i vår del av markedet, slik at liten skade er skjedd ut over en solid forsinkelse i utsendinga av Opprør til våre enkeltabonnenter. Noen sider datastoff er blitt spredd til noen hundre husstander. Det skader sjelden å lese om noe nytt.

Episoden gir rom for refleksjoner om felles utsending av Computerworld og Opprør eventuelt kryssbytte av abonnentregistre som vil gi nye muligheter for begge parter.

Til slutt et forsøk på å tegne et skrekksenario: Distribusjons- selskapet produserer følgende rundskriv til Opprørs abonnenter:

«Vi beklager at Oktoberutgaven av Opprør ved en inkurie er blitt forvekslet med 12 sider reklame for kjøttpølser fra REMA 1000. Vi vil på den annen side rette oppmerksomheten mot de meget fordelaktige tilbudene.»

Opprørs distribusjonsansvarlig i redaksjonen vil søke å unngå slikt.

Distr.ansv.

Tollpostarbeiderne.

En rød rose til arbeiderne ved Tollpost-Globe i Oslo, Bergen og Trondheim for at de valgte å sette ei grense og ta kampen opp, og for at de viste at det går an å seire over NHO. Over hele landet retter arbeidsfolk ryggen.

Streika fikk stor støtte, folk kjente seg igjen. NHOs strategi er nettopp å flytte grensene for hva som er tillatt, gjennom praksis på den enkelte arbeidsplass. I trygg forvisning om at folk er redde for jobbene sine og at LO vil sørge for at fredsplikten overholdes. Men Tollpost-arbeiderne rygget ikke. Isteden gikk de offensivt ut og argu-

menterte for menneskeverdige arbeidsforhold, for retten til å ha en fast jobb å gå til hver dag, uten å jobbe på nåde, prisgitt formenn og kontrollører. Og ei lønn og leve av, mot undergraving av tariffavtalen. Så enkelt og så farlig.

NHO satte mye inn på å knekke streika. Direktøren framstilte avskjedigelsen av klubbstyret som en sjølsagt rett. Isteden dreide det seg om et rått angrep på enda en etablert rettighet: oppsigelsesvernet for tillitssvalgte. En seier for NHO her hadde satt en effektiv sperre for seinere aksjoner.

Og Tollpost-arbeiderne svarte med en imponerende opptrapping som lamma bedriften og pressa NHO i kne. Sympatistreik har ikke vært vanlig kost ved slika

aksjoner, arbeiderne ved Tollpost i Bergen og Trondheim har her sprent en grense som vil kunne bli svært viktig i kamper som må komme. Spesielt vil vi nevne folka i Bergen, som gikk ut i streik på tross av at de bare var 4-5 organiserte på jobb.

Støtten Tollpost-arbeiderne fikk var viktig, et minimum av økonomisk sikkerhet er helt avgjørende for å kunne forberede seg på langvarig streik. Mange har bidratt til seieren. Men først og fremst er det Tollpost-arbeidernes egen modige og dyktige gjennomførte kamp som ga resultater.

Vi ønsker dem lykke til i kampen for kravet om 141 heltidsansatte og et menneskeverdig arbeidsmiljø. Vi skal følge med!

S.J.

Rød Rose

